

8

ÜLKÜ OCAKLARI
GENEL BAŞKANI İLE SÖYLEŞİ

Ülkü Ocakları

SAYI: 19 YIL : 2 AYLIK SOSYO-POLİTİK KÜLTÜR DERGİSİ ARALIK 2004

PUTİN'le Ayaküstü
22

Yerli İşbirlikçilerin
Başı Dönüyor
24

18

PAPAZ'ın Derdi Hoşgörü Değil!

Yüzbinler Çağlayan Meydanında Haykırdı
"Bozkurtlar Gelecek, İhanet Bitecek"

4

İçindekiler

Sunuş

2
Sunuş

3
Başbuğdan

4
Liderden

8
Genel Başkan'dan

12

Bütün Bunlar Rastgele mi Oluyor?

Yıldırım KOÇ

15

Büyük Ortadoğu Projesi Gerçeği

Dr. Toygun GÖKALP

18

Fener Rum Patrikhanesi'ndeki Metropolit Revizyonu,
Mevcut Statüye Rağmen Neden Yapıldı?

Salim GÖKÇEN

21

Yaşanan Fizikî Mekanın Fikir Üretimi ve Verimliliğe Tesiri

Prof.Dr. Nevzat TARHAN

22

Putin'le Ayaküstü

Hakan SARILAR

24

Dünya Nereye Dönüyor..! Yerli İşbirlikçilerin Başı Dönüyor..!

Özgür BAYRAKTAR

26

Etme-Bulma Dünyası!

Ahmet YILMAZ

27

Kazakistan'ın Geleceği Gençleriyle Parlaktır

Fazılbec MUSTANOV

28

Bir Tercihin Kapsında: Milenyum Sinderellası Kalmak Ya
Da Medusası Olmak - 2

Dr. Hüsnîye Canbay TATAR

32

Üniversiteli Kasaplar

Şenol UĞURLU

33

Haksızlığa Uğrama Psikolojisi

Ahmet DEMİR

35

Ülkü Ocakları'ndan Kısa Kısa...

Bu yılın son sayısı olan Aralık sayımızda, bu milletin değerlerini bir bütün olarak savunan yegane hareketin mensupları olan sizlerle birlikte olmanın onurunu yaşıyoruz.

Çünkü, yaşanan olaylar gösteriyor ki, milli ve manevi değerlerimize bir bütün olarak sahip çıkan, onu her şart altında koruma ve kollama noktasında kararlı bir duruş sergileyen Ülkücü hareket saflarında yer almak bir onurdur. Bunu;

'Ülkü denen nazlı gelin erde şan ister'

diyerek en veciz bir şekilde belirten büyük Türkçü Hüseyin Nihal Atsız'ı da ölüm yıldönümünde minnet ve rahmetle anıyoruz.

Ülke gündeminin AB'den çıkacak kararlara kilitlenmesi sebebiyle Irak'taki işgalini en vahşi biçimde sürdüren ABD, Aralık ayının gündeminde gerektiği kadar yer almadı. Halbuki AB'den çıkacak karar ne olursa olsun, Türkiye'ye yansıması, 'yeni dayatmalar ve yeni tavizler' olacaktır. Buna rağmen işbirlikçi medya, dezenformasyon görevini yerine getirerek kamuoyunu manipüle etme gayretlerine hız vermiştir. AB üyesi ülkelerin, Türkiye'den 'Güney Kıbrıs Rum Kesiminin tanınması, sözde Ermeni soykırımının kabul edilmesi, Fener Rum Patrikhanesinin Ekümenikliğinin tescili' gibi kabul edilemez istekleri, bu işbirlikçi medya sayesinde milletimize empoze edilmektedir.

Türk milletinin onurlu sesi MHP'nin İstanbul Çağlayan meydanında düzenlediği ve yüzbinden fazla kişinin katıldığı mitingi, utanmadan 15 - 20 bin kişi katıldı diyerek veren işbirlikçi medya, Türk düşmanlığını bir kez daha göstermiştir.

Ayrıca basının, okulu bir eğitim yuvası olarak gören ülkücü öğrencilere, marjinal ve bölücü teröristlerin saldırılarını 'sağ - sol' çatışması olarak yansıtmaması da bunların gerçek yüzünü görmemizi sağlayan 'aşağılık misyonlarının gereği' olarak değerlendirilmelidir.

Yeni yılın Türk - İslam alemine hayırlar ve başarılar getirmesi dileği ile...

Ülkü Ocakları

AYLIK SOSYO-POLİTİK KÜLTÜR DERGİSİ

Yıl : 2 Sayı: 19
ARALIK 2004

Sahibi
Alişan SATILMIŞ
www.alisansatilmis.com

Yazı İşleri Müdürü
İbrahim ÖZBAY

Genel Yayın Yönetmeni
Yıldırım ÇİÇEK
www.yildiraycicek.com

Yayın Danışmanı
Mustafa İLTEKİN
miltekin@ulkuocaklari.org.tr

Ülkü Ocakları İnternet Sayfası
www.ulkuocaklari.org.tr
ocak@ulkuocaklari.org.tr

İdare Yeri
Oğuzlar Mahallesi 42. Sokak
No: 26 Balgat / ANKARA
(0,312) 285 44 44 (pbx)

Düzenleme / Baskı
SARAY MATBAACILIK

Dergimizde yayınlanan makaleler kaynak gösterilmek şartıyla iktibas edilebilir. Gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan tüm yazıların sorumluluğu yazarına aittir. Dergimiz, prensip icabı ticari reklam almamaktadır.

Başbuğ'dan...

“Milletler arasındaki mücadele şuurundan mahrum olan toplumlar başkasının boyunduruğu altına girerler.”

“Milletler, yabancı kuvvetlerin ordularınca yok edilmeden önce manevi ve fikri güçleri tarafından esaret altına alınırlar.”

“Türk aydınları için Batı'nın sığınması olmak bir ideal olarak benimsenmiştir. Milletimiz için bundan korkunç felaket düşünülemez.”

“Türkiye'nin yükselişi ithal fikirle olmaz. Hiç bir yabancı, Türkün menfaatlerini Türk Milletinin kendisi kadar düşünemez.”

“Davalarımızın çözümü kendimize dönmek, sarsılmaz bir birlik halinde el ele vermek ve geceli gündüzlü çalışmaya girişmekle mümkündür.”

“Toprak bütünlüğümüzü devletimizin ve milletimizin bölünmezliğini hedef alan hainlere karşı Türk Milleti olarak ayağa kalkmalıyız.”

“Gençliğimizi büyük bir savaş beklemektedir. Bozgunculuğa, tembelliğe, ahlaksızlığa, cehalete, yalancılığa karşı büyük bir savaş”

“Sizlere kolay bir başarı, vaad etmiyorum. Kısa zamanda bir iktidar umanlar bizimle yola çıkmasınlar. Yolumuz uzun ve çetindir. Bu yolda karşınıza menfaat teklifleri, tehditler ve daha bir yığın engel çıkacaktır. Bu çetin yolda dayanabilecekler, bizimle gelsinler. Cesur olanlar, kuvvetli olanlar, gerçekten inananlar kabilemize katılsınlar.”

Başbuğ Alparslan Türkeş

LİDER'DEN

Bu millet, 41 yılı bulan bir AB macerası yaşamaktadır. 41 yıldır Avrupa ne diyorsa onu yaparak tam üyelik mücadelesi vermektedir.

Ama son yıllarda görüyoruz, neyi yaparsanız yapınız, Avrupa'nın iştahı her yaptığımızla daha da kabarıyor. Sadece **'ne istiyorsam onu yap'** talimatıyla Türkiye'yi oyalıyor.

Türkiye'yi ayırık otlarına boğdurmamız

MHP tarafından düzenlenen **"Türkiye'min Birliği Milletimin Birliği Büyük Mitingi"**, İstanbul Çağlayan Meydanı'nda gerçekleştirildi. Yaşlısından gencine 100 bini aşkın kişi ellerinde Türk, KKTC ve Azerbaycan bayraklarıyla meydanı doldurdu. Mitinge katılanlar sık sık **"Türkiye'nin tapusu, bozkurtlar ordusu"** ve **"Devletin başına Devlet geçecek"** şeklinde slogan attı. Mitingde konuşan MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, hükümeti AB için taviz vermekle suçladı.

Alkışlar ve sloganlar arasında kürsüye çıkan Bahçeli, **"Gören gözlere, duyan kalplere sesleniyorum; bugün Avrupa'da dolaşp taviz üstüne taviz verip dayatmalar karşısında 'bir müzakere takvimi alacağım' sevdasında olanlara şu meydanın azim ve kararlılığı, cesareti ve heyecanı ile tavizden vazgeçmelerini istiyorum"** dedi.

MHP'nin söyledikleri çıkıyor

AKP'nin 754 gündür ülke sorumluluğunu üstlendiğini belirten Bahçeli, şöyle konuştu:

"754 günden bu yana her zaman ifade ettiğim gibi acemi, aceleci, tüccar zihniyeti, 'ver kurtul'cu, teslimiyetçi, kazan kazan modeliyle ülke yönetimini benimsemiş olan AKP, milletin sesine ve milletin gerçek temsilcisi olan ülkücülerin gür sesine kulak vermelidir. Bu millet, 41 yılı bulan bir AB macerası yaşamaktadır. 41 yıldır Avrupa ne diyorsa onu yaparak tam üyelik mücadelesi vermektedir. Ama son yıllarda görü-

Türkiye'nin Tapusu BOZKURTLAR ORDUSU

yoruz, neyi yaparsanız yapınız, Avrupa'nın iştahı her yaptığımızla daha da kabarıyor. Sadece 'ne istiyorsam onu yap' talimatıyla Türkiye'yi oyuyor. MHP olarak geçmişte ne söylemişsek, şimdi aynı-sı çıkıyor. AB'nin önümüze getirdiği kriterler sürekli aşındırılmış ve yeni dayatmalarla ülke sinsice kuşatılmıştır."

Gerçekleri saklamayın

Hükümetin AB yolunda Avrupa'ya sürekli taviz verdiğini belirten Bahçeli, bu durumun önüne geçilmesi gerektiğini söyledi. Bahçeli, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Dün ülkeyi bölmek isteyenler, bu milleti parçalamak isteyenler ne istemişlerse, ne talepte bulunmuşlarsa görülmüştür ki, AB'nin bu necip milletimizin önüne çıkarttığı yeni dayatmalarla her zaman örtüşmüştür. Bir takvim isteğinin yerine getirilmesi için taviz üzerine taviz verilerek AB'ye tam üyelik için elden gelen her türlü gayret gösterilmiştir. Sayın Başbakan, Avrupa'yı dolaşıp taviz vereceğine, Türkiye'yi dolaşıp gerçeği niye anlatmıyorsunuz? Avrupa yeni tavizler, dayatmalarla milletimize tekrar gün vermemek için bahaneler uydurmaya çalışıyor. Bu dayatmalar ve bu yeni istenen tavizler karşısında Sayın Başbakan 'yeter artık,

bunları yerine getirin, bir müzakere takvimi vermezseniz, Ankara kriterlerini uygulayım' diyor. Nedir Ankara kriterleri sana göre Tayyip Erdoğan. Bize göre Ankara kriteri bellidir. Anayasamızın başlangıç maddesinde ifadesini bulan anlayış. Anayasamızın değişmez maddeleri, milletimin tavizsiz kırmızı çizgileridir ve Ankara kriterleridir. Bunları açıkça niye söylemiyorsun da hâlâ örtülü olarak Ankara kriterlerinden bahsediyorsun. Sayın Başbakan nedir senin Ankara kriterlerin, bunu niye açıklamıyorsun?"

Milli azınlıklar yaratıyorlar

AKP'nin kendine göre bir kriteri bulunmadığını ifade eden Bahçeli, "Ankara kriterlerinin yerine Avrupa'nın yeni dayatmalarının kabulü için böyle sözde kabadayılık yapılmaktadır" dedi. Bahçeli, konuşması sırasında sık sık Başbakan Erdoğan'ı eleştirerek, "Türk-Ermeni ilişkilerinde sözde soykırım meselesi gündeme geldiğinde 'tarihe şaşı bakıyoruz' diyor Sayın Başbakan. Başbakan olduğun günden bu yana milletine ve onun şanlı tarihine şaşı bakan sensin. Onun için Sayın Tayyip Erdoğan şaşı bakmaktan vazgeç, tarihimizin damıtlarak gelmiş olan gerçekleriyle bu millete yaklaş. Taviz üzerine taviz verme. Lozan'a göre azınlık bellidir ve

dinidir. Sen bu dini azınlığı ve Lozan'da şekillenmiş azınlığı şimdi milli azınlıklar yaratarak Türkiye'nin parçalanmasına yönelik tavizlerine sürdürme gayretinden artık vazgeç. Bu millet birdir ve tarihin damıtılan süzgecinden geçe geçe kardeş olmuştur, kaynaşmıştır ve Türk milleti kimliğinde birleşerek dünyada 'ben varım' demektedir" ifadelerini kullandı.

Diyarbakır'da ne işiniz var?

Bu aldatmacalara kimsenin kapılmaması gerektiğini söyleyen Bahçeli, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Buradan Diyarbakır'da bin yıllık tarihimizin damıttığı kardeşlerimize sesleniyorum: Milli mücadeleye döneminde Urfa, Gaziantep, Kahramanmaraş, şerefli var oluş mücadelesini ortaya koyduklarında yıllar sonra da olsa milletimiz takdir etmiş, Urfa'ya Şanlıurfa, Maraş'a Kahramanmaraş, Antep'e Gaziantep demiştir. Şimdi Diyarbakırlı kardeşlerim; Türkiye'yi bölmek için İstanbul'a ve Ankara'ya gelenler bir iştahla, 'Diyarbakır'a gidiyorum, gitmek istiyorum' diyor. Sorun bakalım Diyarbakır'da işiniz nedir? AB ile meselen varsa görüşeceğin yer Ankara demeleri lazım. Öyle bir gür ses çıkarın ki, milli mücadelede olduğu gibi, öyle bir milli duruş sergileyiniz ki bu millet ikinci milli mücadeleye, kuşatma, yol ayırımına sürüklenme tehlikesi karşısında kendisini kurtarıırken, Diyarbakırlılar olarak öyle bir tavır ortaya koyun ki bu millet nasıl Urfa'ya şanlı demişe inşallah gönlünden geçerek Diyarbakır'a da bir şey söyleyecektir ve bu çok yakındır."

Beraberlik tokadı atılmalıdır

Bahçeli, DEP eski milletvekillerinin International Herald Tribune gazetesine verdiği, 'Türkiye'deki Kürtler Ne İstiyor' başlıklı ilana da tepki göstererek, "Her gelenin Diyarbakır ziyaretine dikkat etmek

lazım. Bölücülükten yakasını kurtarmış olanlar, Brüksel'e gidiyorsunuz AP Kürt konferansını topluyorsunuz. 12 madde belirliyorsunuz, sonra iki yabancı gazetede bunun ilanını veriyorsunuz. AB ile nereye Türkiye'yi götürmek istediğinizi onlarla işaret olarak gösteriyorsunuz. Bu cehalete, bu bölünmüşlüğün araçlarına, bu milletin birliğini bozanlara önce Diyarbakır'dan bir beraberlik tokadı atılmalıdır" şeklinde konuştu.

Ekümenik tartışmalarına da değinen Bahçeli, "Bir Rum Fener Patriği çıkmış, ekümenik talebinde bulunuyor. Türkiye'de de sözde bir Vatikan devleti kurdurma gayreti içine giriyor. Sen Lozan'da bu milletin hoşgörüsüyle İstanbul'un en güzel yerinde yaşıyorsun, bu sevdandan vazgeç. Bu millet sana ekümeniklik vermez. Vatikan'ın Türkiye modelini Türkiye'de kurdurmaz. Eğer böyle bir arayışın varsa, Türkiye'de arayacağına git, Atina'da Ortodokslar sana en iyi yeri orada versinler" dedi.

Bahçeli, AB'nin Türkiye'yi sürekli oyaladığını da belirterek, sözlerini şöyle tamamladı:

"Son 2004 ilerleme raporunu, onun yanında etki raporunu, onun yanında tavsiyeler metnini, onun yanında Başbakanlıktaki azınlık raporu hazırlığında olan gafillerin metinlerini üst üste koyduğunuz vakit AB'nin ne istediği ortaya çıkıyor. Avrupa 'yabancı sermayeyi getireceğiz' diyor, bir türlü getirmiyor. Yatırımlar yapılmıyor, işsizliğe çare bulunmuyor. Avrupa Birliği'ne aday ülkelere tanınması gereken mali imkanlar Türkiye'ye tanımıyor. Eğer müzakereye başlarsak, '2014'te bu mali imkanlardan yararlanacaksınız' diyor. Bunları yerine getirmeyen AB yönetimi ve ülkeleri, neler istiyor. 'Ruhban okulunu açınız', 'Fener Rum Patriği'ne güvenlik tanıyınız', 'azınlıkların statüsünü genişletin, güçlendirin ve milli azınlıklar yaratın' diyor. Bu vatan toprağının her karışı şehitlerimizin kanlarıyla sulanmış bir çiçek bahçesidir. Bu çiçek bahçesin-

de bir arada her kokuda ve her renkte çiçekler bir arada barış ve istikrar içerisinde 81 yıldan bu yana birlikte yaşıyor. Sen Kopenhag Kriterleri diye bu çiçek bahçelerinin arasına ayırık otları dikmeye çalışma. Arnavutuyla, Boşnakıyla, Çerkeziyle, Kürtçe konuşanı bu çiçek bahçesini ayırık otuna boğdurmaz, yok ettirmeyiz.”

MITİNGTEN NOTLAR

* İstanbul ilçe ve beldelerindeki Ülkü Ocakları'na bağlı gruplar, kendilerini tanıtan flama ve pankartlarıyla toplu halde düzgün bir yürüyüşle, disiplinli bir şekilde meydanda yerlerini aldı. Meydandaki 100 bini aşkın kişinin çoğunluğunu gençler oluşturuyordu. Aksiyon ve coşku oldukça fazlaydı.

* 13.30'da başlayan mitingi mehteran ve sanatçı Ahmet Şafak'ın türküleri coşturdu. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından kürsüye çıkan MHP İstanbul İl Başkanı İhsan Barutçu, **“Türkiye’yi azınlıklar cehennemine çevirmek isteyenlere bu meydan, bir tokat gibi olacaktır”** dedi ve ekledi: **“Bizans 1453’te çökmüştür. Bizans çocukluğuna soyunarlara, Vatikan sevdasına tutulanlara duyurulur. İstanbul dün Türk’tü, bugün de Türk, yarın da Türk olacaktır.”**

* Çağlayan meydanına gelen MHP Lideri Devlet Bahçeli, **“Devletin başına, Devlet gelecek”** sloganlarıyla karşılandı.

* 35 dakika süren konuşmasının son bölümünde AB’ye yüklenen Bahçeli, Şark Meselesi’ne dikkat çekti, Türkiye’nin nifak tohumları ekilerek parçalanıp AB tarafından hazmedilmek istendiğini ve bunu Şark Meselesi’nin ikinci ayağı olduğunu söyledi.

* Gerekirse Anadolu’nun yeniden fethedileceğini

söyleyen Bahçeli, Türkiye’nin kurtuluşunun AKP’nin gitmesine ve MHP’nin iktidar olmasına bağlı olduğunu ifade etti..

Katılımın, beklenenin çok üstünde gerçekleşmesi, parti yöneticilerini sevindirdi. Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan Satılmış ve yönetimi de tam kadro oradaydı.

*Miting alanındaki bazı pankartlar şöyleydi: **“Lidere sadakat şerefimizdir”, “Papazın derdi hoşgörü değil”, “Her yeri gezdin, Felluce’ye gitsene”, “Bu çiçek bahçesinde ayırıkotlarına yer yok”, “Unutmadık Başbuğum, unutanlar utansın, bozkurtların izinde sen rahat uyuyasın.”**

*Atılan sloganlardan bazıları ise şöyle: **“Milli devlet, güçlü iktidar”, “Coniler camide, Tayyip nerede”, “Ne AKP, ne AB milliyetçi Türkiye”, “Atma Recep ampul sönecek”, “Bozkurtlar gelecek, ihanet bitecek”,**

“İşbirlikçi AKP, hesap verecek”, “Sevdamız Türkiye, Brüksel değil”, “Türkiye’nin tapusu, bozkurtlar ordusu.”

Genel Başkan'dan

Alişan Satılmış

Ülkü Ocakları Eğitim ve Kültür Vakfı Genel Başkanı

“İHANET BİR KERE BAŞLAYINCA ONUN SINIRLARINI HAİN BELİRLEYEMEZ”

Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan SATILMIŞ ile Söyleşi

- Sayın genel başkanım, gerek iç, gerekse de dış gündem oldukça yoğun ve sıcak. Öncelikle Irak savaşının ya da daha doğru bir deyişle ABD'nin Irak'ı işgalinin neresindeyiz, değerlendirir misiniz?

- Söyleşiye, bütün Ülküdaşlarımı selamlayarak başlamak istiyorum.

Bildiğiniz gibi ABD'nin Irak'ı işgalini önceden değerlendirirken bazı öngörülerde ve tespitlerde bulunmuştum. Sürecin geline noktasında geriye dönüp, baktığımızda, öngörülerimin ve tespitlerimin birer birer çıktığı görülüyor. Kuşkusuz ki; o zaman bir kehanette bulunmadım. Eğer durduğunuz yer, doğru bir yerse, fikrî ve ideolojik formasyonunuz doğrultusunda yaptığınız tespit ve öngörülerin sizi yanıltması mümkün değildir.

Biz, ABD daha Irak'ı işgal etmeden ve işgalin ilk günlerinde neler demiştik, umarım hatırlıyorsunuzdur.

- Kısaca değinseniz...

- 'Siyonizmle harmanlanmış Haçlı zihniyeti anlamına gelen Evanjelist' anlayışa sahip faşist bir klik tarafından yönetilen ABD'nin 'Büyük Ortadoğu

Projesi', sadece ekonomik hedefleri değil, aynı zamanda dinî hedefleri de içermektedir. Yahudilerin 'Arz - ı Mev'ud' yani 'vaat edilmiş topraklar' olarak kabul ettikleri 'Nil'den Fırat'a kadar olan topraklar'ı ele geçirme ve Haçlıların '3.bin yılda Asya'yı Hristiyanlaştırma' emelleri, bunların dini hedeflerini oluşturmaktadır. Bu hedeflerin odağında ise doğal olarak İslam ülkeleri vardır. Demem o ki; Küfür cephesi, İslam'a karşı bir savaş açmış durumdadır ve bu savaş artık örtülü bir şekilde değil, açıkça yapılmaktadır.

- Bizim, yani Müslümanların bu durum karşısında yapması gereken nedir?

- Müslümanların bu durum karşısında yapması gereken, 'ehl -i sünnet vel cemaat' anlayışına uygun olarak davranmaktır. Ne yapmamız gerektiği Kur'an-ı Kerim'de, hadis-i şeriflerde ve icma-i ümmet toplantılarında aranmalıdır.

Bütün Müslümanlar, küfre karşı tek yumruk olmalı ve aktiviteyi seçmelidir.

Bizimle savaşanlarla biz de savaşmalıyız.

- Ülkü Ocakları bu konuda, üzerinde 'KAH-

ROLSUN FAŞİZM / MÜSLÜMANLAR KÜFRE KARŞI TEK YUMRUK sloganının yazılı olduğu bir de afiş bastırdı. Bu afişin basılmasında amaçlanan neydi?

- Şimdi malûmunuz biz Müslümanların en kutsal günü olan **'Kadir geces'i'**nde Felluce camilerine bombalar yağdırılırken, ABD askerleri Cuma namazı kılan Müslümanları

katlederken, camilerimiz Amerikan askerlerinin eğlence ve dinlenme mekanları olarak kullanılırken, bu canilerin gözünü kırpmadan öldürdükleri Müslüman çocukların cesetlerini köpekler parçalarken aynı saatlerde Türk kamyonları, Amerikan askerlerine lojistik destek sağlıyor, onların ihtiyaçlarını gideriyordu. Sınırlarımız, limanlarımız ve havaalanlarımız AKP iktidarı tarafından, Müslüman-

ları katleden Amerika'ya açılmıştır. AKP iktidarı, hikayedeki gibi **'Irak'taki yangına, taraflarını belli etmek için gagarlarında çöp taşımaktadır.'**

Aslında AKP'lilerin millî hassasiyetlerinin olmadığını biliyorduk. Tayyip Erdoğan'ın Yahudilerden **'Cesaret Ödülü'** alması, Hristiyan teolog yani dinbilimci yetiştiren üniversitenin fahrî doktoru olması, onların dinî hassasiyetlerinin de zayıf olduğunun ipuçlarını bize veriyordu. Fakat AKP'nin, iktidarda kalabilmek için, bu kadar olaydan sonra hâlâ Küfür Cephesinin uşaklığını yapabileceğini doğrusu beklemiyordum. Hani güzel bir söz vardır:

'İhanet bir kere başlayınca, onun sınırlarını hain belirleyemez' derler. AKP'yi işte tam da bu çerçevede değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum.

Bu bağlamda Müslümanlara bir çağrı yapılması gerektiğine karar verdik.

Ve Onlara dedik ki:

Ya Küfür Cephesini oluşturan Siyonistler ve Haç-

lılar ile onların işbirlikçisi AKP'nin yanında yer alacaksınız ya da İslamî ve insanî bir duruş gösterip, **'Küfre Karşı Tek Yumruk'** olacaksınız...

Bu işin grisi, orta noktası yoktur.

- ABD'nin yaptıkları artık somut olarak görülüyor da Türkiye'nin AB ile ilişkileri ne durumda başkanım?

- Daha önceden de söylediğim gibi AB, homojen bir özellik göstermemektedir. ABD'nin Irak'ı işgali sırasında bunu herkes gördü. AB üyesi ülkelerin kimisi işgale açık destek verirken, kimisi karşı çıktı. Aldıkları karara uymayanlara da bir yaptırım uygulamadılar, uygulayamadılar. Neden uygulayamadılar; çünkü **'AB'nin millî bir kimliği yoktur'** da onun için uygulayamadılar. Birliğe üye

ülkeler aynı zamanda, parlamentolarında hesap vereceği kendi halklarına karşı da sorumluydular. Ve kendileri için aslanan; AB'nin çıkarları değil, kendi ülkelerinin çıkarlarıdır.

Hani bir zamanlar, tüm dünya insanların aynı dili konuşması için **'Esperanto'** diye yapay bir dil uydurulmuştu. Ben AB'nin durumunu Esperanto'ya benzetiyorum. AB de aynı öyle yapay ve uyduruk bir birliktir. Onları bir arada tutan, menfaatlerinin örtüşmesidir.

- Şimdi, AB'nin Türkiye ile ilişkileri ne durumda?

Elbette ki 17 Aralık önemli bir tarihtir. Olacaklar bellidir. Yine Türkiye'ye yeni dayatmalar gündeme gelecektir. Peki bunu kimse görmüyor, kimse bilmiyor mu? Ülkemizdeki AB'ci lobi, AB'den beslendiği için, 17 Aralık'ta çıkacak karar ne olursa olsun, onu savunmakla mükelleftir.

- **'Kör Agop Çetesi' denilen kişilerden mi bahsediyorsunuz?**

- Tabii... Bunlar, AB'ye **'angaje olmuş'** durumdadırlar. Dillerine pelesenk ettikleri bir - iki cümle var. Karar ne olursa olsun, bunlar ya **"AB, yeni yol haritası verdi"** ya da **"dersimize iyi çalışmalıyız"** diyerek meydanlarda arz-ı endam edecekler.

Aslında AB, Ortadoğu ve daha genel olarak Avrasya'daki enerji ve hammadde kaynaklarına göbekten bağlıdır. Şu anda, ABD ve Rusya'dan sıyrılıp, burada söz sahibi olmaları ise mümkün gözüküyor. Türkiye'yi, jeopolitik ve jeostratejik konumu dolayısıyla dışlamaları, akılcı değil. Bölgeye ancak Türkiye sayesinde girebileceklerini kendileri de çok iyi biliyor. Türkiyesiz bir AB, emperyal hedeflerden bahsedemez. Bu da onun 21. yüzyıldaki **'Büyük Oyun'**un dışında kalması demektir ki; birliğin varlık sebebini ortadan kaldırır.

Çünkü küreselleşme olgusu, sınırlarının dışına kayıtsız bir gücü, kısa sürede devre dışı bırakacak bir süreçtir.

Velhasıl-ı kelim; AB, Türkiye'yi feda edemez. Bu gerçeğin bilinci ile hareket etmek gerekir.

- **'Azınlık Raporu' neyi amaçlamıştı?**

- Bu rapor, AB ile ilişkilerde geleceğe yönelik ipuçları veriyor. AB, Türkiye'yi bir devlet olarak değil, milli kimlikten ve kültürel bütünlükten arındırılmış bir coğrafya parçası olarak görmek istiyor.

'Azınlık Raporu', bu isteğin gerçekleşmesi yolunda atılmış adımlardan birisidir ve Türkiye açısından bir ihanet belgesi bile değil, bir ihanet paçavrasıdır.

- **Bir de 'Bizans'ın Çocukları' meselesi var. İşin ilginç yanı, vatanseverliğinden şüphe etmediğimiz bazı kişiler de bunu kabullendiler. Siz ne diyorsunuz?**

- Bakın, şimdi şöyle bir durum var. Biliyorsunuz Bizans, **'Doğu Roma İmparatorluğu'** diye bilinir. Eğer Türkler, **'Pax Romana'**nın uzantısı olan ve **'Pax Bizantinicum'** adı verilen Bizans barışını kabûl etseydi, onun egemenliğine boyun eğip, ortaya koyduğu kurallar çerçevesinde yaşamayı seçseydi, bize **'Bizans'ın çocukları'** denme-

sine ses çıkarmazdık. Fakat Türkler hiçbir zaman, Bizans barışı denilen hayat biçimini kabul etmedi. Meseleye coğrafi olarak bakarsan, Anadolu'da 5000 yıllık tarihimiz var. Eğer Fransa cumhurbaşkanı Jak Şirak (Jacques Chirac); **"hepimiz Osmanlı çocuklarıyız"** dese, daha doğru olurdu. Çünkü **'Pax Ottomana'** denilen Osmanlı barışını Avrupalıların büyük çoğunluğu kabul etmişti. Türk'ün adaletli şemsiyesi altında asırlarca, mutlu bir şekilde yaşamışlardı.

- **Başkanım, 'Bizans' dediniz de çağrışım yaptı. Fener Rum Patrikhanesi ve Patrik Bartholomeus, gerçek yüzünü göstererek gündemi sık sık meşgul etmeye başladı. Heybeliada Ruhban Okulunu yeniden faaliyete geçirme girişimleri, Patriğin yasak ol-**

masına rağmen ekümenik sıfatını alenen kullanmaya başlaması, özgürlüklerinin kısıtlı olduğu iddiasıyla AB'yi, Türkiye'ye baskı yapmaya çalışması ve son olarak Türkiye'den kaçırıldığı paralarla Yunanistan'da iş merkezi kurmaya kalkışmasını nasıl yorumluyorsunuz?

- Fener Rum Patrikhanesi, Türkiye'nin sırtına saplı hançerdir. Adı, asırlardır ihanetle özdeşleşmiş bu şer yuvası, bir an önce Türkiye'den gönderilmelidir. Bu, Atatürk'ün dileği olmasının yanı sıra, Türklüğe ve İslam'a yapılacak büyük bir hizmettir. Fener Rum Patrikhanesini dinî bir kurum olarak görmek, büyük bir gaflettir. Patrikhane, dinî bir kurum değil, Yunan yayılmacılığının merkez üssüdür. Bunu çeşitli platformlarda, defalarca dile getirdim. Yüzyıllarca koynumuzda beslediğimiz bu sinsi yılan, her fırsatını bulduğunda

teremezsiniz. Attığı her adım, aldığı her nefes ihanete yöneliktir.

Geçtiğimiz günlerde meydana gelen 'ekümenik krizi'nde, Patrik:

- "Onlar, bize kim olduğumuzu söyleyemez." diyor. Hani bunlar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıydı. 'Onlar' dediği kim? Türkiye Cumhuriyetinin yöneticileri değil mi? Adam kendisini Türkiye Cumhuriyetine mensup olarak görse, kendi yöneticilerinden 'onlar' diye bahseder mi?

Bu sebeplerden dolayı gösterdikleri düşmanlıklar, beni kesinlikle şaşırtmıyor.

Saydığın bu düşmanlıklar, bilinen düşmanlıklardır. Buz dağının görünen kısmıdır. Bir de bu aysbergin görünmeyen yüzü var. Yahu, bir dinî kurumda 'kin kapısı'nın ne işi var. Bu da mı azınlık hakkıdır, demokratik haktır, dinî özgürlüktür. Adam ihanet ediyor, belgeleriyle suçu sabit. Kanuna göre cezası idam. "Bu ceza infaz edildi" diye kin

duyuyorlar ve cezanın infaz edildiği orta kapıyı 'kin kapısı' olarak ilan edip, Müslüman -Türk bir devlet adamını aynı yerde asana kadar da kapatıyor. Peki, sen böyle yaparsan, benim yüreğimde de sana karşı kin oluşmasını ve onun büyümesini nasıl engelleyeceksin. Geçenlerde demokratik bir hakkı kullanarak, bu kin kapısını protesto etmek isteyen gençler, AKP hükümetinin emri ile polis tarafından coplandılar. Bir çoğu ciddi biçimde yaralandı.

Yani bu ülkede Müslüman - Türk'e kin duymak serbest, onu protesto etmek yasak. AKP hükümeti bunu tescilledi.

Bu arada foyası meydana çıkan 'dinlerarası diyalog' çerçevesi içerisinde Fener Rum Patriği ile el ele, kol kola gezen bir cemaatin 'hocaefendisi' ve Diyanet İşleri Başkanı da bu ihanet karşısında, sanki hiç-

bir şey olmamış gibi davranıyorlar. Bunlardan herhangi bir kınama, bir itiraz duyan varsa beri gelsin.

- Teşekkür ederiz başkanım.

ze - birli dişlerini vü - cudumuza geçirmiştir. Patrikhane asırlardır içimizdedir. Bu süre zarfında Türk milletine hayrı dokunmuş hiçbir iş gös-

BÜTÜN BUNLAR RASTGELE Mİ OLUYOR?

Yıldırım KOÇ

- ABD Büyükelçiliği, Eyüp Kaymakamlığı'na bağlı Fener Rum Patriği'nin katılacağı bir davette Patrik için **"ekümenik"** sıfatını kullanıyor. Avrupa Birliği'nin Türkiye'den istekleri arasında Patrik'in **"ekümenik"** olduğunun kabul edilmesi var.

- Avrupalı misyonerler çalışmalarını, Türkiye'nin bazı bölgelerinde yoğunlaştırıyor. Amerikalılar ve İsrailliler GAP bölgesinde toprak alırken, Avrupalıların toprak alımları ile misyoner faaliyetleri ağırlıklı Karadeniz, Marmara, Ege ve Akdeniz bölgelerinde gerçekleşiyor.

- Gerçekdışı Ermeni soykırım iddiaları yaygınlaştırılıyor.

- Kerkük'teki Türkmenler üzerindeki hukuk dışı baskılar yoğunlaştırılırken ve Türkmenler göçe zorlanırken, bölgeye peşmerge akını hızlandırılıyor.

- Başbakanlık'a bağlı bir kurul, **"azınlık hakları"** diye rapor yayımlıyor. Bu rapor, ABD ve AB emperyalistlerinin taleplerini onaylar nitelikte.

- Yıllardır ABD'de yaşayan Fethullah Gülen'in 35 yıl en yakınında bulunan bir kişi, **"Amerikan conilerinin akıncılarına döndük"** diyor.

- Kamu Yönetimi Reformu adı altında eyalet sistemine geçilmeye çalışılıyor. Bu Kanun Sayın Cumhurbaşkanı'na takılınca, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılarak, görev ve yetkilerinin il özel idarelerine devri için alelacele bir kanun tasarısı hazırlanıyor.

- Bu arada SSK'nın sağlık tesislerinin önce Sağlık Bakanlığı'na devri için bir tasarı gündeme getiriliyor; ardından da bu sağlık tesislerinin önce belediyelere devredileceği, ardından da özelleştirilerek

ABD ve AB emperyalizmi ile bağlantılı bazı dini vakıflara aktarılacağı biliniyor.

- ABD ve AB, kamu kurum ve kuruluşlarının özelleştirilmesini, **"devletin küçültülmesini"** istiyor. Bu arada ABD'nin Türkiye'den bazı istekleri basına yansıyor. AB ise **"İlerleme Raporu"** adı altında Türkiye'ye saldırıyor.

İlk bakışta birbirinden kopuk gibi gözükken bu gelişmeler, esasında Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik saldırının, birbiriyle yakından bağlantılı unsurlarıdır.

Türkiye Cumhuriyeti, tarihimizin en büyük tehdidiyle karşı karşıyadır. Çok basit ve belki ilk bakışta masum ve hatta yararlı gibi gözükken öneriler, Türkiye Cumhuriyeti'ni yoketmeyi, vatanımızı ve milletimizi parçalamayı hedefleyen saldırının mermisidir, topudur.

Bölücü terör örgütünün halkımıza ve güvenlik kuvvetlerimize sıktığı bir kurşun neyse, Köy Hizmetleri'nin kapatılması da odur, SSK sağlık tesislerinin önce Sağlık Bakanlığı'na, ardından belediyelere ve daha sonra da özelleştirilerek cemaat vakıflarına veya yabancı şirketlere devredilmesi de odur.

Önce bunları kimin istediğine bakalım.

Kamu Yönetimi Reformu adı altında Devletimizin merkezi yapısının zayıflatılmasını ve mahalli idarelerin (yerel yönetimlerin) güçlendirilmesini R.T. Erdoğan Hükümeti kendi mi hazırladı?

Hayır. Bu tasarımı hazırlayanlar ve Türkiye'ye dayatanlar, ABD emperyalistleri ve AB emperyalistleridir. Felluce'de cami gibi kutsal bir mekana saygısızca girip, camideki silahsız ve yaralı bir insanı soğukkanlılıkla katleden zalimler, Türkiye'de özellikle eği-

timin ve sağlık hizmetlerinin yerel yönetimlere devrini istemektedir. Dünyanın en acımasız sömürgeci-leri olan ve tarihin en büyük katliamlarını gerçekleştiren Avrupalılar, “**demokrasi**” ve “**insan hakları**” adı altında benzer talepleri gündeme getirmektedir. Bu güçler bu amaçla da, IMF’yi, Dünya Bankası’nı kullanmaktadır.

Ayrıca, Gürcistan’da darbe tezgahlayan, Ukrayna’nın ABD emperyalizminin kontrolü altına girmesi için “**sivil direniş**” örgütleyen, Türkiye’de Açık Toplum Enstitüsü kuran ve TESEV isimli bir kuruluşa büyük paralar aktaran Soros devrededir. Güneydoğu Anadolu ve Kıbrıs için, “**ver - kurtul**” politikasını savunan TÜSİAD da onlarla birliktedir. TOBB da bu süreci desteklemektedir. Hükümete ve Avrupa Birliği’ne yakın bazı işçi-memur kuruluşları da bu anlayışlardır.

Ne oluyor?

Gözüküttüğü kadarıyla, ABD emperyalistleri ve AB emperyalistleri Türkiye’yi çoktan paylaştılar.

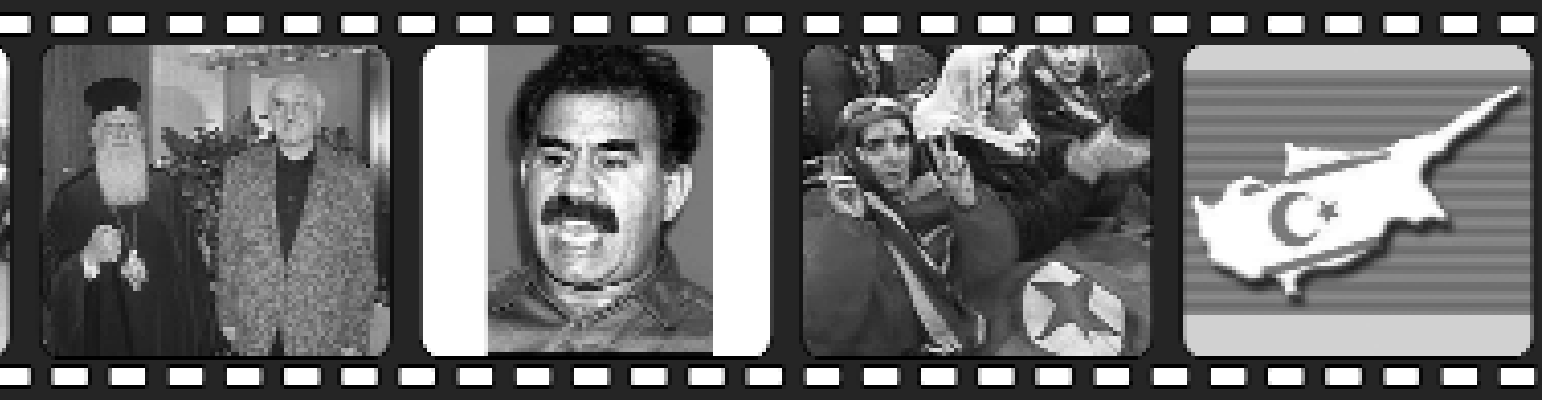
Dünya petrol kaynaklarının yüzde 66’sı ve doğal gaz kaynaklarının yüzde 41’i Ortadoğu’da bulunuyor. Dünyada bugün enerji ve su kaynakları üzerinde yoğun bir savaş sürmektedir. Enerjiye ve suya hakim olan, dünyaya da hakim olur. ABD emperyalizmi, Ortadoğu enerji kaynakları üzerindeki hakimiyetini pekiştirmek ve Hazar Havzası’na ve Orta Asya’ya da hakim olmak istiyor. Avrasya hakimiyeti açısından gerekli askeri güçlerin yerleştirilmesi için en uygun yer, Avrasya’nın merkezinde ve Avrasya ile Afrika’nın ortasında bulunan Anadolu’dur; özellikle de Güneydoğu ve Doğu Anadolu’dur. Bu şartlarda, ABD’nin hedefi, ya Türkiye’yi sömürgeleştirmek ve Türkiye’ye istediğini yaptırmaktır; ya da Türkiye’yi parçalayarak, bu bölgelerde ABD emperyalizminin köleliğini kabullenecek devletçikler kurmaktır. Türkiye’yi bugüne kadar sömürgeleştiremediler. Hala bir umutları var. Ancak o umut da çökertilirse, o zaman Doğu’da Büyük Ermenistan, Güneydoğu’da ise bir Kürdistan gündemdedir. Bu senaryo da zaten bir taraftan uygulanmaktadır.

ABD’nin Türkiye’ye yüklemek istediği ikinci görev, karşı karşıya kaldığı bir tehditle bağlantılıdır.

ABD, dünyanın her tarafında askeri operasyonlara girdi; ancak ABD sınırlarının içinde herhangi bir tehditle karşı karşıya kalmadı. Ne zaman ki Sovyetler Birliği çöktü, ne zaman ki ABD’nin İsrail’le kurduğu ittifakın ve Ortadoğu’da izlediği politikanın gerçek yüzü daha açık bir biçimde ortaya çıktı, ABD ile bazı radikal İslamcı kuruluşlar arasındaki ittifak sona erdi. ABD, tarihinde ilk kez kendi topraklarında büyük can ve mal kaybına uğradı. ABD, 1965-1973 döneminde Vietnam’da 59 bin ölü vermişti; ama kendi topraklarında güvencedeydi. 1993 yılındaki küçük bir olayın ardından, 2001 yılında 11 Eylül olayı yaşandı. Bir İslamcı grup, maket bıçaklarıyla kaçırdığı uçaklarla, ABD emperyalizminin ekonomik merkezi olan ikiz kulelere, askeri merkezi olan Pentagon’a saldırdı. 3400 kişi öldü. ABD, tarihinde yaşamadığı bir şokla karşı karşıya kaldı. ABD, İslamcıları birinci düşman ilan etti. NATO’yu bu hedefe yöneltmeye çalıştı. Bu arada, Arap ülkelerinde, Pakistan’da, Afganistan’da, Endonezya’da ve İran’da, kendi denetimi altında bir İslamcı hareket yarata-madı. Humeyni’nin ifadesiyle, “**Amerikan İslamı**” yaratma görevi de Türkiye’ye verildi. Türkiye Cumhuriyeti’nin temel ilkelerinin değiştirilmesi ve Amerikan emperyalistlerinin kontrolünde ve gerçek niteliklerinden koparılmış bir “**İlimli Amerikan İslamı**”nı geliştirme ve yayma görevi Türkiye’ye verilmeye çalışıldı. Ancak Türkiye’de bu göreve soyunanların gerçek kimliği ve ABD emperyalizmi ile bağlantıları ortaya çıktıkça, ikinci bir alternatif olarak, Güneydoğu merkezli bir operasyon gündeme getirildi.

Avrupa Birliği emperyalizmi ise Doğu Anadolu’yu ve Güneydoğu Anadolu’yu istemiyor. Onun isteği Karadeniz, Marmara, Ege ve Akdeniz bölgeleridir. Ülkemizin daha zengin, daha gelişmiş, Avrupa Birliği’nin ihtiyaçlarına daha uygun bu bölgeleri, AB emperyalizminin iştahını kabartmaktadır.

Ancak bütün bunların yapılabilmesi için, Türkiye’de Devlet - Millet bütünleşmesinin parçalanması, halkın birbirine düşürülmesi gerekmektedir. Emperyalizm, 1919 yılında dışarıdan gerçekleştirdiği silahlı saldırıyla, 1984 yılında ülkemizden bazılarına başlattığı ve 30 bin kişinin canına malolan hain saldırıyla

gerçekleştiremediğini, daha akıllı yöntem ve araçlarla hayata geçirme çabası içindedir.

Birinci hedef, Devlet - Millet bütünleşmesinin parçalanmasıdır.

Devlet - Millet bütünleşmesinin önemli dayanaklarından birisi, “**kerim devlet**”tir, “**baba devlet**”tir; Anayasamızdaki ifadesiyle, “**sosyal devlet**”tir. Vatandaş Devletine, Devlet de vatandaşına sahip çıkar. Bu ilişki zayıflatılmadan ve koparılmadan, bir devlet çökertilemez.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, merkezi devletin bir organıdır. Bugün Erzurum’un veya Hakkari’nin bir köyünde kar yağıp yollar kapandığında, yolları açan Devletin aracıdır, işçisidir, memurudur. İnsanlar o zaman, “**Allah Devletimden razı olsun**” der. Devlete hayır dua eder. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılıp, bu görevi il özel idareleri yerine getirdiğinde, köylünün hayır duası, o ilin il özel idaresinde hangi aşiret reisi, hangi mafya lideri, hangi şeyh, hangi bölücü terör yanlısı, hangi AB yandaşı, hangi zengin varsa, ona gider.

SSK, merkezi devletin bir organıdır. SSK’nın sunduğu hizmette büyük aksaklıklar vardır; ancak yine de 35 milyon insanımızın sağlık hizmetlerini SSK karşılamaktadır. SSK iyi çalışsa, hayır dua Devletimizdir. SSK sağlık tesisleri önce Sağlık Bakanlığı’na, ardından da belediyelere veya il özel idarelerine devredildiğinde, aynı durumla karşılaşılacaktır. Ayrıca, hastaneler özelleştirildiğinde, bunları ya ABD ile yakınlığı bilinen bazı vakıflar, ya da doğrudan Avrupa veya ABD şirketleri alacaktır. Emperyalistlerin ülkemizdeki uzantıları veya emperyalistlerin kendileri doğrudan sağlık hizmeti verdiklerinde ve bu sağlık hizmetini yandaş toplamada kullandıklarında, küçümsenmeyecek başarılar sağlayacaktır. Kayseri’nin Talas nahiyesinde 1966 yılında kapatılan Amerikan Koleji’nin çevreye sağlık hizmeti veren Amerikalı doktoru, bugün bile hatırlanmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin veremediği sağlık hizmetini, halkı devletten koparma amacıyla verenler, amaçlarına ulaşabilirler.

Bugün birçok ilimizde Devletimizin yaptığı harcamaya, bu ilden tahsil edilen vergi arasında büyük

fark vardır. Devletin hizmetleri merkezden alınıp yerel yönetimlere devredildiğinde, büyük mali açıklar ortaya çıkacak ve hizmette büyük aksamalar olacaktır. O zaman da devreye AB ve ABD girecek, il özel idarelerini ve belediyeleri iyice borçlandıracak ve doğrudan doğruya kendilerine bağlayacaktır.

Hükümetin hedefi, eğitim hizmetlerinin de yerel yönetimlere devredilmesidir. O zaman daha büyük bir çöküntü yaşanacaktır.

Hükümetin bu amaçları gerçekleşirse, 1,5 milyon işçi ve memur, merkezi devletten alınarak yerel yönetimlere devredilecektir. İşsizliğin böylesine yaygın olduğu bir dönemde, milletimizin kaynaşmasında büyük bir görev üstlenen devlet işçiliği ve memurluğunun yerine, her şehir kendi hemşehrilerine eklemek kapısı sağlayacak, diğer bölgelerden gelenler işten çıkarılacaktır. Cumhuriyet’in kuruluşundan beri farklı bölgelerden insanlarımızın kaynaşmasında en önemli araç, askerlik ve devlet işçiliği-memurluğudur. Hükümetin öngördüğü kamu yönetimi reformu gerçekleştirilirse, insanlarımızı daha iyi kaynaştırma görevini yerine getiren bir sistem çökertilecek, halkımız ekonomik nedenlerle birbirine düşman edilecektir.

Kamu Yönetimi Reformu, Köy Hizmetleri’nin kapatılması, SSK hastanelerinin devri ve özelleştirme gibi uygulamalar, önce Devlet - Millet bütünleşmesini dinamitleyecektir. Ardından da, işsizliğin böylesine yaygın olduğu şartlarda, bir bölgede yalnız o bölgenin insanının çalışabileceği ve insanların iş için birbirine düşman kesileceği bir ortamı yaratacaktır.

Emperyalistlerin tetikçisi PKK’nın sıkıttığı kurşunun verdiği zarar neyse, Köy Hizmetleri’ni kapatmanın, SSK sağlık tesislerinin aşamalı olarak özelleştirilmesinin ve özelleştirmelerle “**kerim devlet**”in (sosyal devletin) tasfiye edilmesinin vatanımıza verdiği zarar aynıdır. Vatana sahip çıkmada PKK’yla silahlı ve siyasi mücadele neyse, SSK’ya, Köy Hizmetleri’ne, kamu kurum ve kuruluşlarına, “**kerim devlet**”e sahip çıkmak da odur.

BÜYÜK ORTADOĞU PROJESİ GERÇEĞİ

Dr. Toygun GÖKALP

Küreselleşme; kapitalizmin kuşatıcı bir hakimiyet kurduğu ve evrenselleşmeye çalıştığı ‘ideolojik ithalatına uygun’ büyüme eğilimine ait bir vurgu kurgusudur. Dolayısıyla yeni değildir. İdeologlarının basit tanımıyla “**kapitalizm yerel başlar, kıtalar arası gelişir, evrensel bir boyut kazanır**” tanımının da işaret ettiği boyut kazanma taarruzunun (affedersiniz?.. sürecinin) adıdır...

ABD’nin bölgeye istikrar ve demokrasi getirmek amacıyla terörizme karşı terörist savaşının yeni manevrası olan Büyük Ortadoğu Projesi; aslında görünür biçiminden daha derin ve kendi içinde tarihsel tutarlılığı olan, günümüz itibarıyla tıkanmış bulunan kapitalizmin (pozitif atıflarıyla meşrulaştırılmaya çalışılan küreselleşmenin) iktisadi ve felsefi olarak bir nefes alma aralığı olarak değerlendirilmelidir...

ABD’nin global üretimdeki payı, soğuk savaş döneminin sonu itibarıyla sürekli düşmektedir. Dış ticaret açığı paralel olarak giderek artmıştır. G-7 ülkeleri içinde büyüme hızı en düşük olanıdır. Bugün anlamında hegemonik gücünü korumakta fakat bunu gelecek nesillere taşıyamayacağı ortadadır. Enerji açığı saikiyle ekonomik gücünü AB, ÇİN veya güçlenen RUSYA’ya kaptırma güdüsüyle harekete geçen ABD’nin bölgeye müdahalesi için uygun koşullar, kendi iktisadi ve siyasi dinamikleri açısından hazırlanmış olup, bölgedeki yaygın inancın İslam olması nedeniyle İslamcı terörün varlığı elzem kılınmıştır. Hedef İslamcı terör ise bölgedeki etnik

farklılıkların tahriki ile dini bütünleşmeyi engellemek gerekmektedir. Nitekim Irak’taki direnişler bir ülke ya da millet için değil, bir alt inanç ya da etnik kimlik için olmaktadır. Şii direnişçiler, Sünni militanlar, Kürt Peşmergelerden bahsedilmektedir.

İşte B.O.Projesi gerçeği: Proje, enerji ve su kaynaklarının güvenliği ve emperyalist güçler için tekelleştirilmeye çalışılmasından öte daha karmaşık bir resim ihtiva etmektedir. Kapitalist ideoloji iktisadi olarak ve düşünsel olarak çıkmazdadır ve salt iktisadi araçların süreci ilerletmeye yetmediği farkındalığıyla, yeni alanları küreselleşmeye açmak üzere, askeri zorunu terörizme karşı terörü meşrulaştırarak kullanmakta, ilgili coğrafyaya demokrasi ve özgürlüğü getirme misyonu ile yeni bir sömürü oyunu sahnelenmektedir. Oyunun adı; **BÜYÜK ORTADOĞU**’dur. Yani sermayeye yeni bir coğrafi kulvar açılmak istenmektedir.

İktisadi açıdan bakacak olursak (bilimsel taassupları kendi alanlarında sınırlı kalmak adına üretkenlilerinin önüne geçmiş ekonomistlerden özür dileyerek, izninizle..)

Dünya enerji kaynaklarının yüzde 70’i geniş ya da genişletilmiş orta doğuda bulunmaktadır. Kitleli tüketim normlarının daha da yaygınlaşmasının ve tüketim doyumsuzu tatminsiz bireylerin kapitalist sistemin geleceğini başarıyla inşasının mümkünlüğüyle, dünya ölçekli enerji talebinin artacağı kesin olarak görülmektedir. Bu perspektifle, ABD’nin aslında AVRUPA’nın da enerji ithalat gereksinimi, büyük orta doğu kaynaklarına bağımlı

lılıklarını arttırıyor. Bu koşullarda enerji kaynaklarının dağılımı salt piyasa ekonomisinin dinamiklerinin işleyişine bırakılacak olursa, ABD ve AVRUPA'nın gereksinimi olan petrolün elde edilmesi yalnızca rekabet güçlerine bağımlı olacak ve ÇİN, JAPONYA gibi elinde ithalat fazlası olan ülkelerin ve hatta güçlenen RUSYA'nın rekabetine dayanamama gibi belirsizlik ihtimalini ortaya çıkaracaktır. Enerji açığı, böyle bir olasılığı ortadan kaldırmak adına, yeterli yaşamsal ciddiyeti olan bir ihtiyaçtır...

Kıt kaynaklar üzerinde odaklanan bu rekabet, petrol ve gaz fiyatlarını ve yan ürünlerin girdi maliyetlerini arttıracak, parası olmayanı enerjiden yoksun bırakarak özellikle gelişmekte olan ülkeleri ciddi bir ekonomik kriz kısıncasında toplumsal istikrarsızlığa sürükleyecektir.

Kapitalist toplumlarda siyasal ve toplumsal istikrar, ekonomik hegemonyaları ve sermaye birikimi sürecinin devamına bağlıdır. Sermaye birikimi süreci dinamik olarak **mekan ve zaman düzenlemesi** gerektirir. Sermaye birikimi sürecinin krizi, kendini bir aşırı birikim (satılamayan mallar, kapasite ve nakit

sermaye fazlası) ve eksik tüketim (işsizlik, yolsuzluk) olarak açığa vurur.

Kapitalist düzen, krize esas olarak üç refleksle cevap verir. Birincisi, emek sürecine müdahale eder. İkincisi, mal ve sermaye ihracatıyla bulunduğu coğrafyanın dışına taşarak yeni pazarlar bulup avlanmaya devam eder. Bu reflekste tefeci sermaye yoluyla soygun, talan, ilhak legaldir. Kısacası sermaye sorunlarına ilişkin mekansal çözümleme yapılmaya çalışılır. Bu çözümün gerçekleşebilmesi için çeşitli mekan düzenleme yöntemleri kullanılır. Sömürgeleştirme, manda, IMF, mali bağımlılık..... Üçüncüsü ise sermayenin üretimden dolaşıma kaçmasıdır.

1970'lerden itibaren sermayenin merkezden çevreye kaçışı hızlanmıştır. (çok uluslu şirketler, fabrikalar) Eş zamanlı olarak sermaye üretimden dolaşıma kaçmaya başlamıştır. Bu sürecin sonucu olarak 1980-1990 döneminde hem emek sürecindeki sorunları aşmak hem de sermayenin dolaşımını hızlandırmak için küreselleşme (neo-liberalizm) bir kriz yönetme politikası olarak devreye girmiş, IMF güçlendirilmiştir.. Bu çabalar dar alana sıkışan sermayenin dünya ölçekli serbest dolaşımı

için dünyayı, kesintisiz bir ekonomik coğrafya olarak düzenlemeye, küreselleştirmeye ve bunun da siyasi-düşünsel alt yapısını oluşturmaya itmiştir.

Bugün gelinen nokta itibariyle, tüm mekan düzenleme modellerine rağmen, küresel iktisadi politikalar fazla kapasite, yığılan üretim, ekonomik durgunluk, artan korumacılık eğilimi ve gereksiz kapasitenin emilememesi ile tıkanmışlığı ifade etmektedir ve yıkımı hafifletmek ve geciktirmek üzere bulunan palyatif çözüm, yeni talan coğrafyası ile BOP'nin haritada işaret ettiği alandır.

Büyük orta doğu genç nüfusu, ucuz iş gücü, özellikle kredi yoluyla finanse edildiği takdirde hareketlenecek büyük bir tüketim kapasitesi, mal ve nakit sermaye için değerlendirme alanı sunma özelliği ile bu iktisadi tıkanmışlığı bir süre hakim güçler lehine aşacak bir proje olarak kodlanmış ve **“bölgeyi demokratikleştirme ve terörizme son”** sloganlarıyla uygulamaya konmuştur.

Özetle

Günümüz dünyasında artık mutlak olarak boş ya da fethedilmemiş pre-kapitalist alanlar kalmadı ancak; sermaye yoğunluğu seyrek, istemle bütünleşme düzeyi düşük, ciddi bir üretim ve tüketim kapasitesi barındıran mecralar hala mevcuttur. BOP işte böyle bir alana tekabül ediyor. Ayrıca stratejik bir değer kazanan enerji, su, tarımsal üretim havzaları ile de rekabetin ana hedefi olmuştur.

İktisadi tıkanmışlık ve hazırlayıcı etmenlerin dışında; Bölge doğu-batı ikileminin ayırıcı fay hattı olarak konumlanmıştır. Tarihsel ve kültürel birikimiyle uygarlıklar hazinesi doğunun batı sınırındaki temsilcisidir. Medeniyetler çatışması tezine ciddi bir dayanak yani kapitalist sistemin **‘leviathan’**ının beslenmesi için çöken Sovyet

düzeninden sonra ihtiyaç duyduğu özne **‘öteki’** yani yeni düşmandır...

BOP aynı zamanda oryantalist bir projedir. Doğunun eksik kalmış modernleşmesini yeni tipte bir sömürgecilik anlayışıyla tamamlamayı amaçlamaktadır. Kuşkusuz bu muhafazakar bir modernleşmedir. Hem bölgede hem de periferinde **İLİMLİ SİYASET??** denilen dışardan tanımlanmış **MUHAFAZAKAR DEMOKRAT** siyasal duruş, istikrarın güvencesi olarak yaratılmış ve desteklenmiştir. Bu, projenin kilit unsurlarından birisidir. Traji-komik olan, projenin yaratıcılarının ülkelerindeki en önemli destekçilerinin radikal Hristiyan sağ ve Museviler oluşudur. Yani kendisini modernliğin krizini tartışan ve bu krizden muzdarip 19. yy. pozitivizme inatla maneviyatını güçlendirmeye çalışan, aydınlatma geleneğinden kopmuş batı doğuyu ikinci kez modernleştirmeyi istemektedir...

SONUÇ

ABD başkanı G.W. Bush, başbakan T. Erdoğan ile yaptığı görüşmede BOP çerçevesinde Türkiye'yi merkez konumunda ele aldıklarını bildirmiş ve basına yansımıştır..

Görülen o dur ki; anlatmaya çalıştığım nedenlerden kaynaklanan fakat görünür ve üstelik haklı kutsal nedenlerle maskelenen (özgürlük-terör karşıtlığı-demokratikleşme??) Büyük Orta Doğu Projesi, Amerikan Emperyalizminin son manivelasıdır. Dehşet içinde aklıma gelen, Sn. Erdoğan ve ekibinin Necip Fazıl'dan aldıkları **“Büyük Doğu”** hayaline Amerikan Emperyalizminin bu planıyla daha fazla yaklaşacaklarını düşünerek, asli hizmetkarı olmaya kendilerini adanmış olduklarıdır. Böylece İBDA kıtalarıyla doğunun fethi yerine, ılımlı İslam ve teslimiyetçilik yeterli ve kolay olacaktır. Milli hassasiyetimi paranoya boyutuna taşımamak ya da **‘eğer öyleyse’** ile yüzleşmemek adına yazıma son veriyorum...

FENER RUM PATRİKHANESİ'NDEKİ METROPOLİT REVİZYONU, MEVCUT STATÜYE RAĞMEN NEDEN YAPILDI?

Salim GÖKÇEN*

Türkiye'de yaşamakta olduğumuz AB ve ABD'nin istekleri doğrultusundaki reform atmosferi, Fener Rum Patrikhanesi'nin gerçekleştirmek istediği Ekümenik Yapılanma doğrultusundaki önemli adımlardan birini atmasına neden olmuştur.

Patrikhane, 12 kişilik St. Synode üyeliğine, 6 Türk vatandaşı metropolitin yerlerine iki Yunanlı metropolitin yanı sıra Amerika ve İngiltere başpiskoposları ile Yeni Zelanda ve Finlandiya'nın metropolit olan eski başpiskoposlarını atamıştır. Yapılan bu atamalarla hem Lozan, hem de 1923 yılında çıkarılan dini özgürlükler tezkeresi uyarınca Fener Rum Patriği'nin Türk vatandaşı olması zorunluluğu ortadan kaldırılmış olmaktadır. Patrik, St. Synode'a atanan metropolitlerden seçildiği için Bartholomeos'dan sonra patrikliğe Türk vatandaşı olmayan bir metropolitin getirilmesi olasılığı da ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Patrikhane, Osmanlı Devleti içerisinde "Ekümenik" bir statüye sahipti. Yani, dünya Ortodokslarının liderliğini üstlenen evrensel bir kurum niteliğinde idi. Ayrıca, Osmanlı Devleti'nin son 60 yılında 1861-1865 Nizamnâmesi(1)ne göre idare edildi. Sultan Abdülaziz tarafından onaylanan bu Nizamnâme'ye göre Patrikhane, Patriğin nezaretinde olup sivil işler için dört metropolit ve sekiz kişiden meydana gelen karma bir meclisin de yardımını temin eden 12 kişilik Synode tarafından

idare ediliyordu. Ancak Patrik ve Patrikhane görevlilerinin 1453 yılı ile Lozan Andlaşması'na kadar geçen süre zarfında yürüttüğü faaliyetler, devleti parçalama, asıl unsur olan Türk unsurunu yok etme ve dinsel hakimiyet kurma çalışmaları, Patrikhane'nin statüsünün zorunlu olarak değiştirilmesine ve siyasi faaliyetlerden uzak tutulmasına yol açacak önlemlerin alınmasını da beraberinde getirmiştir. İstanbul'daki Ortodoks Rumların bir azınlık kilisesi durumundaki Fener Rum Patrikhanesi, bugün halâ kendisini Osmanlı Devleti'nin kendisine vermiş olduğu statüde kabul etmekte ve bu şekilde uluslararası zeminlerde meşruiyet aramaktadır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti yasalarına tabî olan Fener Rum Patrikhanesi artık Osmanlı Devleti dönemindeki gibi imtiyazlı bir statüye sahip değildir, Patriğin seçimi, İstanbul Valiliğince hazırlanan 1092/6-12 sayılı ve 1923 tarihli tezkere ile belirlenmiştir. Bu tezkereye göre Patriğin Türk vatandaşı olması şart olduğu gibi Ortodoks olmasına rağmen Türk vatandaşı olmayan ya da Türkiye'deki metropolitliklerde görev yapmayan papazların Patrik olarak seçilmeleri de engellenmiştir.

Patrikhane'de işler, komisyonlarca yürütülür. Her komisyonun başında bir metropolit bulunmaktadır(2). Fener Patriği, 6 Aralık 1923 tarihli Valilik Tezkeresine dayanan bir prosedür içerisinde(3) St.

Synode tarafından seçilir. St. Synode, patrik adayları listesini İstanbul Valiliğine sunar. Bu adaylar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olup makamları, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde yer alan metropolitliklerdir. İstanbul Valiliği, gerekçe göstermeden seçilmesini istemediği adayları listeden çıkarabilir. Valilikten gelen listedeki adaylar, St. Synode'da oylanır ve biri patrik seçilir(4).

Fener Patrikleri, Türkiye Cumhuriyeti yasaları çerçevesinde idarî açıdan, Eyüp Kaymakamlığı'na, Fatih Savcılığı'na ve İstanbul Valiliği'ne bağlıdır. Çoğu cemaatsiz 18 metropolit tarafından yapılan seçimin onayını İstanbul Valiliği verir. Buna göre patriğin Türkiye Cumhuriyeti Devleti içindeki en yüksek dereceli muhatabı İstanbul Valisi'dir(5).

Bugün Patrikhane'nin yapmış olduğu bu usulsüz atamalardan anlaşıldığı üzere, ekümenik olma yolunda önemli bir oyun daha oynanmaktadır. Patrikhane'nin başına Türk vatandaşı olmayan birinin gelmesi halinde, ileride Ankara'nın Patrik'e karşı tavır almak zorunda kaldığı bir dönemde, başta Patrik'in vatandaşı olduğu ülke olmak üzere, uluslararası arenada sert tepkilerle karşılaşması olasıdır.

Zaten Fener Rum Patriği, Anayasa, Lozan Antlaşması, 3335 Sayı ve 26.03.1987 tarihli yasa, 2908 sayılı Dernekler Kanunu, Türk Medeni Kanunu'na göre kurulan Vakıfların eylemlerini düzenleyen 25.07.1970 tarih ve 7-1066 sayılı Tüzük'e göre Bakanlar Kurulu'nun izni olmadan uluslararası faaliyetler yapmaması gerekirken, bundan önceki bir çok olayda da görüleceği üzere yapmış olduğu faaliyetlerle bu yasaları da çiğnemiştir.

Geçmişte 1923 tarihli Valilik Tezkeresi bir kez daha ihlal edilmişti. Lozan Andlaşması'nın ardından Türkiye Cumhuriyeti yasalarına tabii olan Patrikhane, 1948 yılından itibaren ABD'nin ilgi alanına girdi. II. Dünya Savaşı ile birlikte bir canlanma içerisine giren Patrikhane'nin bu hareketliliği ABD'yi rahatsız etmeye başlamıştı(6). 21 Şubat 1946'da patrik seçilen Maksimos'un Sovyet yanlısı olduğu iddiaları üzerine ABD el altından yeni aday arayışına girmiş ve sonunda Patrik Maksimos, 1948'de istifa ettirilerek Kuzey ve Güney Amerika Başpiskoposu Athenagoras patrikliğe getirilmiştir(7). ABD'nin bu dönemde Patrikhane ile yakından ilgilenmesinin temel nedeni, Stalin'in II. Dünya Savaşı'ndan itibaren Rus Kilisesi'nin üzerindeki baskıları hafifletmeye başlaması, buna karşılık bu kilisenin de **"Komünizme muhalefet"**ten vazgeçme-

sidir(8).

Patrikhane'nin bu atamaları yapmakta bir çok amacı bulunmaktadır. Öncelikle, yasalara uymayan böyle bir uygulama ile Ruhban okulunun kapalı olmasına dikkat çekilerek ruhban yetiştirilemediği, bu nedenle yurt dışından ruhban getirtmek zorunda kalındığı gösterilecektir. Bununla birlikte, **"Eğer yurt dışından ruhban getirtemiyorsam ruhban okulunu açın"** teklifi ile yetkililerin karşısına çıkılacaktır. Diğer önemli amacı ise Ekümenik Patrikhane statüsünün fiilen gerçekleşmesidir. Bu atamalarla Bartholomeos'dan sonraki patriğin Türk vatandaşı olmaması gibi bir durum ortaya çıkmıştır ki, bu durum patrikhane'nin ekümenikliğini tescil edecektir.

Fener Rum Patriği Bartholomeos, Basın Danışmanı Dositeos Anagnostopoulos aracılığıyla neden yabancı üye atandığını şu şekilde açıklamıştır: **"Kilise Meclisi'nin 12 üyesinden 2'si geçtiğimiz 2 ay içinde öldü. 2'si ağır hasta. Geriye kalan 4 kişi ise oldukça yaşlı. Üye olarak kabul edilirler. Ancak toplantılara gelemeler. Meclisi çalışır bir hale getirmek için meclisin kararıyla, 6 ayda bir rotasyon edilmek üzere bu kişiler üye yapılmıştır. Bu karar kendilerine tebliğ edilmiştir."** Patrik, bu atama için özel bir izne ihtiyaç olmadığını da savunmaktadır: **"Patriğin Türk vatandaşı olması şarttır ve durum da değişmemiştir. Rotasyon sistemine dayanarak hariçten gelen Ortodoks başrahipler, en fazla 6 ay İstanbul'da kalıp, mecliste çalışacaklar, bu husus için özel bir izne ihtiyaç yoktur."**

Aytunç Altındal ise ABD ve AB'nin uzun zamandır Fener Rum Patrikhanesi'nin başına Türk vatandaşı olmayan bir patriği getirmek için uğraştığını iddia etmektedir: **"Hükümet gizli bir genelgeyle azınlıkları izleme komisyonunu kaldırdı. Bu sırf Fener Rum Patrikhanesi'ne yabancı din adamlarının gelebilmesi için kaldırıldı. Buna dayanarak '6 aylık rotasyon' adı altında geliyorlar. Böylece kılıfına uydurulmuş oldu. Bu şekilde Fener Patrikhanesi'yle ilgili Lozan Antlaşması'nın 38-44'üncü maddeleri çöpe atıldı."**(9)

Lozan Andlaşması ile birlikte Patrikhane'nin idarî, siyasî ve yargısal yetkilerine son verilmiş ve sadece dini bir kurum olarak kalması sağlanmıştı.

Lozan'da yapılan müzakerelere ve anlaşma hükümlerine göre Patrikhane'nin hukukî durumu şu şekilde özetlenebilir:

1) Patrikhane'nin İstanbul'da kalması bir anlaşma hükmü ile değil, Türkiye'nin tek taraflı bir tasarrufu ile olmuştur.

2) Patrikhane, bir Türk kuruluşudur. Patrik ve Patrikhane memurları Türkiye Cumhuriyeti vatan-dışıdır. Türk Hükümetinin muvafakatiyle tâyin edilirler ve Türk Hükümetinin denetimine tabidirler.

3) Patrik ve Patrikhane'nin 1453'ten 1923'e kadar sahip olduğu siyasî ve idarî, hak ve imtiyazlar kaldırılmıştır. Patrikhane ancak dinî ve ruhanî işlerle uğraşabilir.

4) Patrikhane İstanbul'daki Rum cemaatinin resmi temsilcisi olmadığı gibi bu cemaat ile Türk resmi makamları arasında sözcülük, aracılık gibi işleri de yapamaz.

5) Patrikhane ile Patrik ve Patrikhane görevlilerinin tabî oldukları genel hükümlere gelince; Patrikhane, Türkiye'deki gayrimüslim azınlıklara ait herhangi bir kilise veya sinagog gibi Lozan Andlaşması'nın 40. ve 42. maddelerinde ifade edilmiş olan serbestlik ve himayeden faydalanır. Anlaşmanın 45. maddesi gereğince de aynı haklardan Yunanistan'daki Türk azınlığa ait dinî kuruluşlar da istifade ederler(10).

Patrik ve Patrikhaneye bağlı görevliler; Rum azınlığa mensup birer fert olarak Lozan Andlaşması'nın azınlıkların himayesine dair hükümlerinden faydalanırlar. Yani bu kişiler, Anayasamızdaki temel hak ve hürriyetler hususunda Türk tebaası Müslümanlardan farklı hükümlere tabî tutulmazlar. Lozan Andlaşması'ndaki bu hükmün nedeni, ülkelerin genellikle anayasalarında bulunduğu gibi Yunanistan'ın da aynı hükmü kendi topraklarındaki Türk azınlığa tatbik etmeyi anlaşmanın 45. maddesi ile kabul etmiş olmasıdır. Patrik ve Patrikhaneye bağlı görevliler, bir Türk resmi kuruluşunun memuru olarak da sıfatlarına ilişkin Türk kanunlarına tabîdirler. Bu nedenle, görevlerini herhangi bir şekilde kötüye kullanmaları durumunda veya Türk devletinin şahsiyetine karşı işleyebilecekleri herhangi bir cürüm halinde Türk Ceza Kanunu'nun öngördüğü müeyyidelere tabîdirler.

Patrikhane'de rahip veya papaz olmak için Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak ve yüksek öğretim yapmak şarttır. Türkiye'deki Ortodoks aileler ise çoğunlukla çocuklarını rahip yapmak istememektedirler. Başka ülkelere, özellikle Yunanistan'dan rahip getirilmesi, yasal olarak

mümkün değildir. Bu nedenle Patrikhane, konuyu uluslararası bir sorun haline getirmeye çalışmakta ve kendisine taraftar aramaktadır(11). Patrikhane'nin bu çalışmaları neticesinde Avrupa Birliği ülkeleri başta olmak üzere hemen hemen bütün Hristiyan ülkelerin temsilcileri, ne zaman Türkiye'yi ziyaret etseler ya da ne zaman Türkiye'nin bulunduğu herhangi bir platformda bulunsalar mutlaka Ruhban Okulu'nu gündeme getirmektedirler(12).

Sonuç olarak Fener Rum Patriği, Türkiye'de her fert gibi Türk Anayasası'nın ve Türk Kanunlarının himayesi ve teminatı altındadır. Bundan başka kendisinin ülkemizde yaşayan bir cemaatin dinî başkanı olarak, ruhanî ve dinî hüviyetini muhafaza ettiği ve görevini başka amaçlara alet etmeye teşebbüs etmediği sürece Türkiye'de geleneksel olarak asırlardan beri her din adamının gördüğü hürmet ve itibarı görmesi doğaldır.

*Atatürk Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Öğretim Elemanı.

Dipnotlar:

(1) Başbakanlık Osmanlı Arşivi Y. EE.. Dosya No:112, Gömlek No:24; DÜSTUR, Birinci Tertip, II, (1289), s.902-937.

(2)İlber Ortaylı, "Ortodoks Kilisesi", Mülkiyeliler Birliği Dergisi, XI, S:87, (Haziran 1987), s.25.

(3)İstanbul Valiliği'nin St. Synode'a göndermiş olduğu yazıda; Patrik adayının Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olması ve seçim sırasında Türkiye'de görevli bulunması gerektiği bildirilmektedir. bkz. A. Suat Bilge, Büyük Düş / Türk-Yunan Siyasi İlişkileri, Ankara, 2000, s.254).

(4)Yorgo Benlisoy - Elçin Macar, Fener Patrikhanesi, Ayraç Yay. Ankara, 1996, s.60.

(5)Aytunc Altındal, Türkiye ve Ortodokslar, Anahtar Kitaplar, İstanbul, 1995, s.89.

(6)Benlisoy - Macar, Fener Patrikhanesi, s.53.

(7)ABD'nin Rusya'da oluşan yeni siyasal yapılanma ortamında Patrikhane'yi Rusya'ya karşı bir silah olarak kullandığı Athenagoras'ın şu sözleri ile gerçeklik kazanmaktadır: "Ben, Truman Doktrini'nin dini bölümünü teşkil etmekteyim".

(8)Benlisoy - Macar, Fener Patrikhanesi, s.54. Athenagoras, Patrik seçilecek kişinin Türkiye vatandaşı olma zorunluluğu nedeniyle hemen Türkiye vatandaşı yapılmış ve 1 Kasım 1948'de patrik seçilmiştir. 26 Ocak 1949'da ABD Başkanı Truman'ın özel uçağı ile Türkiye'ye gelen Athenagoras, Cumhurbaşkanı İsmet İnönü tarafından kabul edilmiş ve kendisine Truman'ın özel mektubunu iletmıştır.

(9)Akşam, (03 Mart 2004).

(10)Settar F. İksel, "İstanbul Rum Patrikhanesi", Belgelerle Türk Tarihi Dergisi, XI, S:63, (Aralık 1972), s.42.

(11)Nokta, S:37, (4-10 Eylül 1994), s.27; Milliyet, (7 Kasım 1991).

(12)Emre Özyılmaz, Heybeliada Ruhban Okulu, Tamga Yay. Ankara, 2000, s.111-113.

YAŞANAN FİZİKÎ MEKANIN FİKİR ÜRETİMİ VE VERİMLİLİĞE TESİRİ

Prof.Dr. Nevzat TARHAN

BARINMA HİJYENİ İnsanın çalıştığı yaşam odalarını havalandırması, aydınlatması ısıtması, ses kirliliği, elektromanyetik kirlilik, genel temizliği gibi alt başlıklarda düşünülecek çevre bilincine barınma hijyeni diyebiliriz.

İDEAL BARINMA ALANI Duvar yüksekliği evlerde 2,25 m olmalı, insan sayısına göre hesaplanmalıdır. Isı dağılışının en iyi olduğu doğal malzemeler en idealidir. Kişi başına oda hacmi 15 m olmalıdır (saatte iki defa tazelandığında).

OKSİJEN İnsan beyni ağırlık olarak vücudun % 2'sidir. Fakat solunan havadaki oksijenin %25'ini kullanır. Atmosferdeki oksijende %1 azalma, beyne giden oksijenin %12,5 azalması demektir. Doğaya yakın ortamda %20-21 olan oksijen, şehirlerde %19'a düşer. Her yüzde bir düşüş beynimizin veriminin %12,5 düşüşü demektir.

Beynimiz anlama, kavrama, algılama, karar verme, plan yapma, strateji üretme, farklı düşünme, sosyal sınırları belirleme gibi zihinsel işlevleri alın lobları aracılığı ile yapar. Havadaki oksijenin %2 azalmasının, beynin bu işlevlerinin %25 azalmasını netice vereceği düşünülürse, barınma hijyeninde en önemli unsurun havalandırmanın olduğu ortaya çıkar.

KARBON DİOKSİT Bir erişkin solunumla saatte 22,6 litre karbon dioksit çıkarır. Taze havada on binde 3 olan karbon dioksit on binde 7'ye çıktığı zaman kokusu değişir. Bir kişinin bir saatte taze hava ihtiyacı 33 metreküptür. Kanda karbon dioksit gazının yükselmesi fiziksel ve zihinsel yorgunluğu hızlandırır.

ISITMA Oda sıcaklığı 18 derecenin altına düştüğünde çevre damarları büzülür, vücut enerjisi savunma amacıyla kısar, zihinsel verim düşer. 25

derecenin üzerinde veya terleme yapan bir ortamda damarlar genişler, beyne giden kan azalır, uykuya eğilim artar.

Isıtıcı araçlarının çevreye verecekleri ısı radyasyonu doğrudan organizmaya ulaştığında hoş bir duygu verse de güneş çarpması etkisine benzer etki oluşturur. Tansiyon düşer, beyne giden kan azalır, zihinsel verim azalır.

Verimli bir çalışma ortamının meydana getirilmesi için, odanın termal konforunun sağlanmasına, yani ısıнын homojen yayılmasına ve devamlılığına dikkat etmek gerekir.

AYDINLATMA Işık duyusu, elektromanyetik spektrumu 0,4-0,8 mikron dalgaboyundaki ışınların görme sinirlerini uyarması ile meydana gelir.

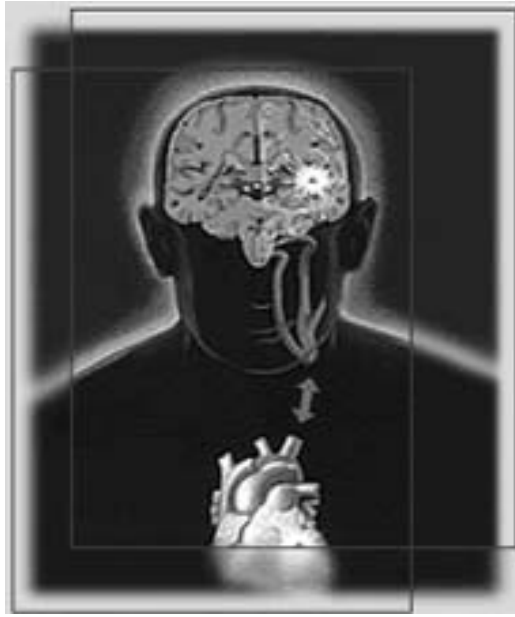
Doğal ışın günün her saatinde değiştiği için yapay ışıkla aydınlanma zorunlu olmaktadır.

Doğal ışığa yakın spektrum ve yumuşaklıktaki ışık kaynağını gün ışığı rengindeki floresan lambalar verir. Göz fizyolojisi açısından en çok önerilen aydınlatma bu olmaktadır.

Lambalar 80 cm çevreye morötesi ışın yadıkları için, bu yakınlık içerisinde uzun süre kalmamak gerekir.

Yetersiz aydınlatma, incelenen maddeye 25-35 cm'den daha kısa mesafeden bakılması sonucunu doğurur. Bir süre sonra uyum güçlükleri başlar. Göz konverjans kasları fazla kasılır ve yorulur, ağrılar başlar. Baş ağrısı, göz kızarması, zihinsel yorgunluk başlar. Çalışma verimi düşer. İş kazaları artar, ruhsal depresyon tetiklenir.

Yeterli bir aydınlanma, yaşlılar için daha önemlidir. 20 yaşındaki bir çalışana göre 60 yaşındaki bir çalışan 2-5 misli daha fazla aydınlığa ihtiyaç duyar..

PUTİN'LE AYAKÜSTÜ

Hakan SARILAR

Rusya Devlet Başkanı Putin'in Türkiye ziyareti, Avrasya'da oynanan büyük oyunun hareketli bir safhaya ulaştığının göstergesiydi. Öyle ki ziyaretin gerçekleşmesini istemeyen güçler, iki defa engelleme girişiminde bulundular. Daha doğrusu eylemleri gerçekleştirenler, **"Benim kudretimi aşacak bir ittifak olmaz"** mesajı verdi. **"Alacağınız her kararı, attığınız her adımı boşa çıkaracak güce sahibim. Benim koyduğum hiyerarşiyi bozmadan ilişki kurun."**

Putin'in iki defa ertelenen ziyareti, bu tehdidin altında nihayet gerçekleşti. Fakat **'mesaj alındı'** der gibi her iki taraf da durgun ve isteksizdi. Türk ve Rus basını bile geziyi derinliğine değerlendirmede. Putin, sessiz sedasız geldi ve gitti. Halbuki çok şey beklenen bir ziyaretti. ABD'nin Türk ve Rus çıkarlarına indirdiği darbelere karşı ortak tedbir alınacak, petrole dayalı siyasi ittifak yapmanın hatta, askeri tehditleri birlikte boşa çıkarmanın yolları aranacaktı. Bazı dosyalar hazırlanmış ve imza aşamasına gelmiş, bazılarıysa üzerinde ciddi bir çalışma yapmak üzere iki tarafın siyasi iradesini bekliyordu. Olmadı... Belki küresel gelişmeler, bu yakınlaşmanın henüz erken olduğunu gösteriyordu, belki de iki ülke -muhtemelen ağırlıklı biz- geçmişin kapatılmamış hesapları

yüzünden temkinli davranıyordu. Çünkü kamuoyuna yapılan açıklamada basit birkaç ticari anlaşmadan başka bir şey yoktu.

Bizim Türk-Rus ilişkilerine temkinli yaklaşmamızı gerektiren pek çok sebep var. Anadolu Türklüğü son iki yüz yıldır bir Rus tehdidi altında yaşadı. Rusların sıcak denizlerle buluşmak ideali, adres olarak hep Anadolu'yu gösteriyordu. Önce Karadeniz'in kuzeyine indiler, sonra sıra Akdeniz'in kuzeyine geldi. Onu başaramadılar. Türklüğün son kalesi Anadoluda direndi.

Aslında Türk-Rus ilişkileri dediğiniz anda şöyle bir durup, dikkat kesilmeniz gerekiyor. Karadeniz'in kuzeyi M.S. 375'ten itibaren Türk akınlarına hedef olmuş ve kısa bir süre sonra da yeni vatan olarak seçilmişti. Bugün hala bu bölgeye Dest-i Kıpçak (Kıpçakların yani Türklerin yurdu) denir. Yani Anadolu'nun yeni vatan olarak seçildiği 1071 yılında, Karadeniz'in kuzeyi 700 yıllık Türk yurduydum. Rusların 1500'lerde başlayan gelişme ve büyüme çağları hep Türklüğün aleyhine oldu. Dest-i Kıpçak ve daha sonra Orta Asya Rus hakimiyeti altına girdi. İşte bu inisiyatifin Rusların elinde olma hali 1990'a kadar sürdü ve durdu. Ruslar, beş Türk Cumhuriyetinden çekildiler. Anadolu'ya dönük iştahları bir süreliğine de olsa kapandı.. Dünyanın gittiği yöne bakarsak bir ulus-devlet olarak şu anda ellerinde tuttıkları yurt da tehlike altında.

Bize dönecek olursak, kabul etmek gerekir ki yola içe kapanık devam etmemiz halinde Anadolu da tehlike altında. Dünya yeni bir siyasi şekillenme çağına girmişken, hiç kimse **"bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın"** diyemez. Yeni çağın ruhunu iyi okumalı ve Türkiye'yi dünyadaki merkez ülkelerden biri yapmanın yolunu bulmalıyız. Çünkü öyle görülüyor ki 21. yüzyıl ya bir Amerikan yüzyılı olacak -ki bu çok küçük bir ihtimaldir- ya da bir veya birkaç ülkenin

etrafında şekillenen güç merkezlerinin bulunduğu bir tür bölgesel dayanışma yüzüğü... Eğer medeniyetler çatışması tezi kabul görürse Amerikan yüzyılına hazırlanalım. Çünkü ABD küreselleşmesi, bu tezle kendi dışındaki seçenekleri tayin ettiği bir hiyerarşiye tabi kılıp, dünyanın kalıcı patronu olmayı hedefliyor. Yapay olarak başlattığı Hristiyan-Müslüman çatışmasında Katolik Avrupa ve Ortodoks Rusya'yı yanına çekerek kontrol etmek istiyor. Tıpkı daha önce demirperdeyi göstererek dünyanın geri kalanını yönettiği gibi...

Şu anda derin Avrupa'yı temsil eden Franco-Alman eksenini ve Rusya bir yandan medeniyetler çatışması tezinden kaynaklanan gelişmelerin kendi çıkarlarına uygun olanlarından istifade etmeye çalışırken, bir yandan da Amerikan (dolayısıyla anglo-sakson Yahudi ittifakı) liderliğine karşı çıkıyorlar. Sözcüleri Irak savaşının petrol fiyatlarını bir anda iki katına çıkartması, Rus ekonomisine bir doping etkisi yaptı. Ruslar, en önemli ihracat ürünü petrol olduğu için, şu anda dış ticarete fazla veriyorlar. Dolayısıyla da bu durumun mümkün olduğu kadar sürmesinden yanalar. Fakat ABD Irak'ta başarılı olursa, sırada Orta Asya petrolü var. Bu durum, Rusların bütün kazanımlarını boşa çıkarır. İşte Putin'in Türkiye ziyareti ve yeni tekliflerinin zamanlaması bu yüzden. Rus yönetici ve aydınları 1990'lı yıllarda yeniden eski ihtişamlı günlere dönmek konusunda fikir geliştirirken, bölgenin kendileri için en tehlikeli ülkesi olarak Türkiye'yi görüyorlardı. Rus Avrasyacıları bizim için **"emperyalizmin koç başı"** tabirini kullanıyordu. 11 Eylül'den sonra ABD askeri gücünün harekete geçmesi ve böylece Büyük Ortadoğu Projesi'nin güç yoluyla tatbiki başladıktan sonra, söylemleri değişti. Bir anda bırakın tehdit olmayı, stratejik ortaklık teklifiyle karşı karşıya kaldık.

Büyük gücün tehdidinin gölgesinde kalan ziyaret işte böyle bir ortamda ve gösterişsiz bir şekilde gerçekleşti. Ruslara güvenmek için vakit çok erken. Bu güven bunalımı aşılsa bile, Türkiye'nin bir anti-Amerikan ittifaka alenen girmesi için siyasi ve ekonomik yapısı uygun değil. Bu zaman isteyen bir durum. Ayrıca biz, bir merkez ülke olmak istiyorsak - ki tarih bunu emrediyor- dış politikada çoklu ilişkilere hazır olmalı ve hiçbir gücün hanesine yazılmadan, hiçbir büyük güçle de tek başına karşı karşıya gelmeden yolumuza devam etmeliyiz. Rus Avrasyacılığı üç yılda birden bire bizi en büyük düşman görmekten vazgeçip, stratejik ortaklık teklif edebiliyorsa, bir gün yine tersine dönebilir. Bunu unut-

mamalıyız. Fakat tarihin akışı da artık ikili ilişkilerin bir güven ortamına kavuşturulmasını gerektiriyor. Çünkü hem Türk, hem de Rus çıkarları, büyük güçlerin tehdidi altında. Eğer Rusya, Türk devletleriyle ilişkilerini art niyetsiz genişletmek istediğini göstermek adına; topraklarında yaşayan Türklere ve Müslümanlara daha geniş özgürlük alanları yaratma girişiminde bulunursa. Eğer Rusya, Türk Cumhuriyetleri ve Türkiye'yi muhayyel imparatorluğunun arka bahçesi değil de eşit partnerler olarak görür ve bir dayanışma dönemi başlatmaya gerçekten karar verirse, dünya barışına hep birlikte, en önemli katkıyı sağlayabiliriz. Bu katkı, sadece fırtınalar içindeki, yaşadığımız bölgeye değil, batı kamuoyuna da huzur getirecektir. Çünkü onlar da kendi yöneticilerinin emperyal hırsı yüzünden tedirgin ve korku içindeler. Bugün dünyadaki en büyük demokrasi ve temel özgürlükler krizi Batı'da yaşanmıyor mu? Batı dışı toplumların çoğu demokrasiye ulaşmak, otoriter rejimlerin kısıtladığı özgürlüklerini genişletmek peşindeyken, Batılı toplumlar, ellerindeki özgürlüklerini ve demokratik ortamı kaybediyor. Onları güvenlik öncelikli bir düzene doğru sürükleyen, yöneticilerinin bitmek bilmeyen iştahlarıdır. İçinde yaşadığımız Büyük Orta Doğu 21. yüzyılın stratejik hammadde barınıdırıyor. Onlar bölge insanına hak ettiği saygınlığı ve zenginliği kazandırarak, diğer ülkelerin istifadesine sunulsa Batı ne kaybeder. **"Hayır hepsini istiyorum"** diyorlar. Hem Avrasya'nın ve Asya'nın yükselişinden korkuyorlar, hem de buradaki ülkeleri barbar olarak görüyorlar. Onlara postun pahalı olduğunu göstermek ve onurlu ilişkilere razı etmek zorundayız. Bu bölgenin güçlü devletlerinin işbirliği içinde olmaları şarttır. Bunu sağlayacak ülke de Türkiye'dir. Rusların bu gerçeği kabullenmeleri gerekiyor. Biz, siyasi erki iğdiş edilmiş bir ülke olarak AB'ye katılırsak bu fırsat kaçır. Onun için diyoruz ki; gelin **"onurlu üyelikler"** olarak formüle ettiğimiz AB şekillenmesini dünya barışı adına kabul edin. Biz, yeni bir emperyal güç olarak şekillenmek isteyen AB imparatorluğunun ileri karakolu olmak istemiyoruz. Türkiye Cumhuriyetinin, Türk değerlerinden arındırılmasına müsaade etmeyeceğiz. Dünya siyasetine yön verenler arasında güçlü bir Türkiye varsa adalet de vardır. Adalet, bizim 2000 yıllık en değerli ihracat ürünüdür. Bölgedeki kardeşlerimizi, dindaşlarımızı dünyanın onurlu üyeleri yapmaya kararlıyız.

Vladimir Putin ve de Aleksandr Gelyeviç Dugin, siz ne düşünüyorsunuz?

DÜNYA NEREYE DÖNÜYOR...! YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİN BAŞI DÖNÜYOR...!

Özgür BAYRAKTAR

Müslüman kardeşlerimizin topraklarında başarısızlığın körelttiği ABD vahşice katliam yapıyor; insanlık susuyor, göz yumuyor; Irak'ta demokrasi gelecek diye sürekli kan dökülüyor.

AB; azınlıkları, Ermeni sınırını, ruhban okulu- nu dayatacağını bizi bu halimizle değil, bölüp parçalayıp kukla edeceğini söylüyor... Öte yandan, Rumlar Kıbrıs'tan Askerlerimizin çekilmesini istiyor, kendilerinin adada hukuken tanınmasını diyor. Yani Adayı kendilerine bırakmamızı istiyorlar. Diğer yanda İKDP lideri Mesut Barzani ve İKYB lideri Celal Talabani Kerkük için şer ittifakı yapıyor,

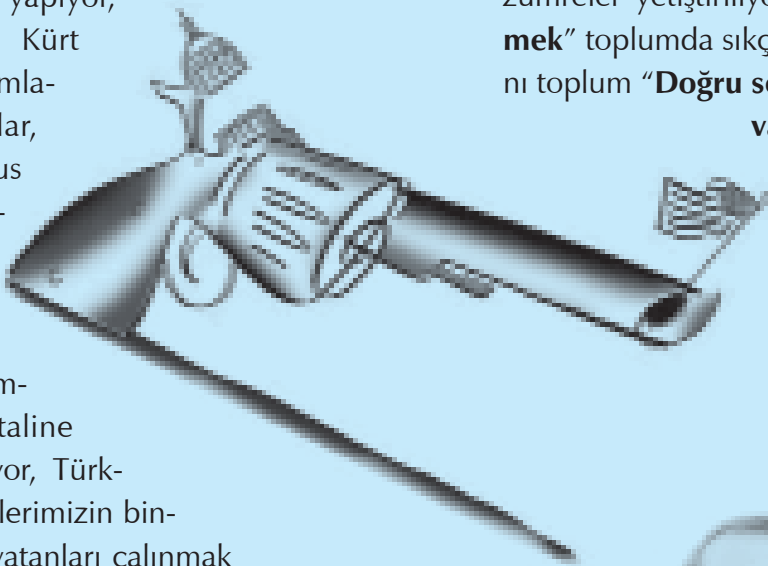
Kerkük'e Kürt gücü tamamlanana kadar, şehrin nüfus yapısı kendilerine dönene kadar, belediye seçimlerinin iptaline karar veriliyor, Türkmen kardeşlerimizin binlerce yıllık vatanları çalınmak isteniyor.

2. Bush döneminin İran'ı ufak ufak yoklaması, Fas'tan Güneydoğu Asya'ya kadar uzanan Büyük Ortadoğu Projesi daha Bağdat'ta sekteye uğruyor, Ortadoğu'daki gelişmeler, Arafat'ın ölümü

üzerine yeni pozisyon alan dünya ülkeleri varken bunların AB'ye yaranmak için atmadıkları takla kalmıyor, her istediklerini yaptığımız gibi şimdi de Antalya'da Sayın Başbakanın talimatıyla Cami, kilise ve sinagog yan yana inşa ediliyor. Sözde üç büyük dinin kardeşliği burada yaşayacakmış... Acaba neden AB ülkelerinde böyle din kardeşlikleri yaşanmıyor, Müslümanlara eziyet ediliyor ve neden ülkemizde hızlı bir şekilde misyonerlik faaliyetleri yapılıyor.

Gençlerimizin inançları, kültürü çalınıyor, aile yapımız yıkılıyor; kışkırtmalar, birbirine düşman zümreler yetiştiriliyor. **"Yalan yere yemin etmek"** toplumda sıkça rastlanır hale gelirken, aynı toplum **"Doğru söyleyeni dokuz köyden kov-**

varlar" sözüne alışmışsa, felaket kapımıza geliyor demektir. Yöneticiler oy kaybı

korkusuyla yapması gerekeni yapmıyor; Devlet, basın yayın organlarına sürekli tek taraflı yazılar yazdırıyor; gerçekleri halktan saklayıp, onları bilgilendireceği yerde yabancılaştırıyorsa, insanların haber alma özgürlükleri kısıtlayarak ver-kurtulcu, sat-kurtulcu, günü kurtarmaya çalışan politikalar güdüyor, devlet içindeki stratejik yerlere işi bilsin, bilmesin kendi yandaşlarını yerleştiriyorsa; yöneticilerin bayrak sevgisi, vatan sevgisi, kendi gibi görmeyen, kendi gibi düşünmeyenlere sevgisi kalmamışsa, mazluma sırt dönüp, zalimle iş birliği yapıyorsa; Kıbrıs'tan vazgeçiyorsa, Musul'da bir oldu-bittiye izin veriyorsa, Kafkaslar ve İran'daki gelişmelere kayıtsız kalıp, Ege'de ses çıkarmıyor ise 1915 yılında kurtuluş savaşından önceki gibi papazlar bir masaya oturmuş yeni Türkiye haritası çiziyor, bunun adı da barış, demokrasi ve özgürlük oluyor, bütün bunlara en ufak tepki gösterilmiyorsa onların samimiyetinden şüphe duymak gerekir.

Şu hiçbir zaman unutulmasın, dünyaya Nizam getirmek için ant içmiş, gönlü iman dolu, yüreği Türklükle nakış nakış işlenmiş Türkiye sevdalıları var. **“Gün geldiğinde zalimin kanlı elini kırk yerinden kırar; kırk parçaya ayırırız”** diyenler var...

Tarih, insanın yaşadığı toprakla kurduğu ilişkinin varlığı için yaptığı kavga'nın adıdır.

Coğrafi konumu, muhteşem tarihi ve kültürel yapısı, dinamik, bilgili, Bayrak ve vatan sevgisi olan örfüne ve kültürüne sahip, ahlaklı genç nüfusu ve yer altı, yer üstü zengin kaynaklarıyla Türkiye 21. yüzyılın onurlu bir geleceğe sahip, önü açık bir ülkedir.

Tarih boyunca yüce devletler kurarak, barış

içinde yaşamayı ilke edinen Türk milleti, bu kadar kötü yönetilmeyi hak etmiyor. Neden Türkiye'mizin iç politika ve dış politikada tavırları hep kendine güvensiz?..

70 milyonluk genç nüfus, dünyanın en büyük 20 ekonomisinden biri, bir milyonluk güçlü, donanımlı bir ordu, farklı jeopolitik konum, tarihi mirası gibi unsurlar hep unutuluyor.

Sanki Avrupa birliğine giremezsek dünya birleşmiş, bizi yok etmek için çalışıyor ve bizim hiç gücümüz yok; yakın tarihe bakacak olursak 84 yıl önce bu Asil milletin hiçbir şeyi yok iken, gerçekten kötü bir durumdayken, kahramanca yazılan destan unutuluyor.

İşte onun için zaman birliktelik, milli mutabakatın sağlanması ve milli şuurun tekrar harekete geçme vaktidir; Artık devlet yönetimine Türk gönlü ve kafası taşıyan kendisini millete, bayrağına adanmış vatansever insanların gelmesi lazım; bu yüzdende sevgili gönüldaşlarım burada bizlere çok zor görevler düşüyor, zaman birliktelik ve dimdik ayakta durma zamanıdır; kendimizi ülke yönetimine bilinçli, bilgili ve yüksek vasıflı birer Türk olarak yetiştirmemiz lazım. Milli dinamiklerimizi hedef alarak reflekslerimizi felç eden, politikalarıyla ülkeyi uçuruma sürükleyen yerli işbirlikçilerle sonuna dek kararlı bir biçimde mücadele etmeliyiz.

Hile ile iş yapan minnet ile ölür, namusa hürmet eden nesline şeref verir; bu Asil millete vefa borcumuz var, bedelini canımızla da, kanımızla da seve seve öderiz.

Allah'a (cc) emanet olun.

ETME - BULMA DÜNYASI!

Ahmet YILMAZ

Tarihi kökleri daha geride olan ama şeklen 1984 yılında Siirt ilimizin Eruh ilçesinde patlayan mermilerle başlayan ve halen devam eden adına da terör denilen adı konulmamış savaş on binlerce masum vatandaşımızın katledilmesine neden oldu. 1984 yılında işbaşında olan yöneticilerin de meseleye 'bir avuç eşkiya' olarak bakması, alınması gereken tedbirler açısından vakit ve can kaybını arttırdı. İş-

başında bulunanların tehdidi görmemesi ya da görmek istememesi ile dış güçlerin verdiği destek birleşince terör örgütü kısa sürede akıl almaz boyutta büyüdü.

Durumdan vazife çıkaran ve adı '**komşu**' olan ülkelerden çoğu malum terör örgütüne yardım ve yataklıkta adeta birbiri ile yarıştılar. Bebek katillerinin elebaşı olan teröristbaşının yıllarca Suriye'de villalarda eli kanlı cariyeleri ile sefahat içre yaşadığını bilmeyen ya da bu görüntüleri hatırlamayan yoktur. Kandırılan, kiralanen ya da kullanılan katillerin çoğu ise yine bu ülkede açılan kamplarda terör eğitimi alarak kan içme derslerini tamamladılar.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne on binlerce cana ve milyarlarca dolara mal olan ve hala devam eden adına da terör(!) denilen bu savaşta yapılan hain saldırıların yüzde seksene yakını ise başka bir '**dost ve komşu**' (!) ülke topraklarından yapılmıştır. '**Etme bulma dünyası**' da denilen dünyamızda ne acıdır ki bu '**dost ve komşu**' ülke, hukuk tanımaz küresel terörist, emperyalist ABD tarafından işgal edilen Irak'tır.

Uyuşturucu tüccarı terör örgütü PKK ile yapılan mücadele sırasında teröristleri topraklarında besleyen ve yıllarca dökülen Türk Kanı'nı seyreden Irak halkı bugün dünya tarafından seyredilen durumuna düşmüştür.

Terör örgütü 1984 yılından bu yana başta İsrail piyonu Barzani ve İngiliz-ABD ortak piyonu Talabani olmak üzere Irak tarafından desteklenmiş, korunmuş ve kollanmıştır. Suriye'de eğitilen ve Irak'ta kamp kuran terör örgütü de her fırsatta ülkemize saldırmış ve kana doymamıştır. Terör örgütünün saldırıları sonucunda dökülen kanı Irak halkı ve devleti sadece seyretmiştir. O dönemde her gün onlarca şehit cenazesi taşımak zorunda kalan Ülkücüler, terör örgütüne verdikleri destek nedeniyle Irak halkına kırıgın ve kızgındırlar. Ta ki global eşkiya, emperyalist ve haçlı ABD Irak'ı işgal edene kadar...

ABD emperyalizminin ne olduğunu iyi bilen Ülkücüler Irak'ın işgali sonrasında ortaya çıkan yeni durum karşısında I-

rak halkına olan kırıgınlıklarını ve kızgınlıklarını bir kenara bırakmışlar ve hiç tereddüt etmeden ABD karşıtı tavır koymuşlardır. AKP yönetimi AB kapısında isterik çıgılıklarla 'bizi alın' nöbeti tutarken Ülkücüler meydan meydan bütün kurumları ile işgale ve zulme karşı seferber olmuşlardır.

Batı karşıtı bir söylem ve samimi olduğuna inandığımız/i-nanmak istediğimiz temiz Anadolu insanının oyları ile iktidara gelen AKP yönetimi ise bu işgali ve zulmü 'balkondan seyretmekle' yetinmiş ve sessiz kalmıştır. AKP yönetimi bu emperyalist savaşta ABD yönetimine gizli destek verip Irak halkına yapılan zulme ortak olmuştur. AKP yönetimi meydanlarda yoktur. AKP yönetimi işgalci ABD'ni kınayan hiçbir tavır ve tutum içinde yoktur. AKP yönetimi bir gecede terör örgütü mensuplarını affetmeye ve Siirt seçimlerine(!) verdiği önemin yarısını Müslüman 'din kardeşi' Irak'tan esirgemiştir.

AKP yönetimi batı karşıtı tavrında samimi olmadığını delillerle yüzlerce kez ispat etmiştir. Meclisten geçmeyen tezkerele ve kararları bahane edip milletin gözünü boyamaya kalkabilirler ama İncirlik ve Piriçlik havaalanlarına inen, Iskenderun ve Mersin limanlarına gelen ve sonra Kızıltepe-Mardin civarında park edip Habur Sınır Kapısı'ndan ampulleri(!) söndürülerek karatılmış Habur Çayı Köprüsü'nü geçerek Irak topraklarında buharlaşan(!) ABD askeri malzemelelerini de açıklamak zorundadırlar!!!

Gelişen olaylar ve geçen zaman ne yazık ki yine Ülkücüler haklı çıkarmakta gecikmemiştir. İşgal sonrası Irak manzarası; rast gele atılan bombalar, keyfi tutuklamalar, Ebu Garib cezaevinde olduğu gibi tecavüzler, işkenceler, Tel Afer ve Felluce'de olduğu gibi seri cinayetler ve saymakla bitmeyecek insanlık ve tarih adına utanç dolu detaylarla doludur.

Okuduğunuz satırların yazarı dün Türk Milleti'ne yaptıkları için Irak halkını asla affetmeyecektir ama bir Müslüman'a yapılan zulme de rıza göstermeyecek, sessiz kalmayacaktır. Bugün olduğu gibi taraf olması gerektiğinde ise hiç tereddüt etmeden Müslüman din kardeşlerinin yanında olacaktır.

Yaşananlar bir kez daha göstermiştir ki:

*Ülkücü bütün dünyanın ihtiyacı olan insan tipidir.

*Ülkücü insanlık adına ve evrensel boyutta olmazsa olmaz tercihleri olan insandır.

*Ülkücü güçsüzün ve mazlumun yanında olan insandır.

*Ülkücü ezilen taraf can düşmanı olsa bile zulme rıza göstermeyen adalet sahibi insandır.

*Ülkücü dünyanın neresinde olursa olsun ve kimden gelirse gelsin zulm'e, terörizme ve anarşizme karşıdır.

*Ülkücü Müslüman'a zulmedilirken şahsi hesaplarını ve nefisini bir kenara itebilen zulme sessiz kalmayandır.

Eskiler "**Yanlı hesap Bağdat'tan döner**" demişler. Gören göze artık kılavuz gerekmiyor.

İşte Ülkücü ile Irak'lı arasındaki fark, işte AKP zihniyeti ile Ülkücü zihniyet arasındaki fark...

Sevgi / Saygı / Dostlukla

KAZAKİSTAN'IN GELECEĞİ GENÇLERİYLE PARLAKTIR

Fazılбек MUSTANOV

Ahmet Yesevi Üniversitesi Araştırma Görevlisi

«Kazakistan Cumhuriyeti'nin gençler politikası hakkında»

Kazakistan Cumhuriyeti'nin 7 Haziran 2004 tarihinde çıkmış olan N581 sayılı kanunu Kazakistan gençlerine büyük coşku getirdi. Çünkü kanunun kabul edilmesi, gençler probleminin çözümünün hukuki temelini oluşturdu ve bu gençlik hareketinin yeni döneminin geldiğinin deliliydi. Bundan sonra da gençlerin sosyal işlere, politikaya olan ilgileri çabuk arttı. Yakında geçen Meclis seçimindeki gençlerin girişim, teşebbüsleri bunun bir ispatıdır. Bu da gençlerin siyasi şuurlarının hızla gelişmekte ve değişmekte olduğunu gösterir. Son zamanlarda aktif faaliyetler nedeniyle toplumdaki yerini belirlemiş bulunmaktadır. Gençler problemlerini kendileri söyleyerek devlet seviyesinde çözebilecek dereceye geldi. Bağımsızlığımıza kavuştuğumuz günden bu yana Parlamento'da kabul edilmeyen gençler kanunun birden bire kabul edilivermesinin de gençlerinin aktif çalışmalarından olduğunu somut söyleyebiliriz. Gençler bu başarıyı Kazakistan'daki bütün 105 gençler kurumunu bir yere birleştirerek Kazakistan Gençler Kongresini kurmakta elde ettiler.

Kazakistan Gençler Kongresi (KGK) meşru birliği 12 Kasım 2002 tarihinde başkentimiz Astana'da 2. KGK'de kurulmuştu. 23 Aralık 2002 tarihinde kaydedildi. Ülkemizin bütün valiliklerinde ve Almatı, Astana şehirlerinde gençler kurumunun birlikleri kuruldu.

KGK'nin faaliyetleri devletin gençler siyasetin düzenlemeye, gerçekleştirmeye ve devlet enstitüleri ile gençler derneklerinin ilişkilerin geliştirmeye yönelmektedir. KGK gençlerin toplumun sosyal, kültürel, siyasi, ekonomi hayatlarında aktif çalışmalarıyla katkıda bulunmasını, gençler derneklerinin birliklerini ve faaliyetlerini desteklemelerini sağlamaktır. Bununla birlikte devlet memurların hazırlamada katkıda bulunuyorlar. Yani gençlerin devlet işlerinde çalışmalarına imkanlar sağlamaktadırlar. Yakında Kazakistan Gençler Kongresi yanından açılan Devlet Memurları Okulu ilk mezunlarını verdi. Genç devlet memurları gençlik derneklerin bütün etkinliklerin desteklemektedir

Özetlediğimizde, KGK'nin amaç ve görevlerini şöyle sıralayabiliriz:

- Kazakistan Cumhuriyeti'nde gençler siyasetini oluşturma ve geliştirmeyi hedefleyen bütün güçlerin çalışmalarını birleştirme ve uyumlaştırma;
- Devlet ile gençler ve gençler kurumları arasında irtibat mekanizmalarını oluşturma;
- Gençlerin temel sorunlarını çözme yollarını ve mekanizmalarını oluşturma;
- Gençlerin, ülkemizdeki toplumsal, ekonomik ve kültürel ha-

yata etken bir şekilde katılımı sağlama;

- Gençlerin vatanseverlik duygularını geliştirme;
- Gençlerin hak ve yasal çıkarlarını koruma;
- Yetenekli gençleri, genç aileleri, gençlerin işletme alanındaki faaliyetlerini destekleme.

Bunun hepsi gençlerimizin geleceğimiz olduğundan dolayı toplumdaki gençlerin aktivitelerini geliştirerek, küreselleşme zamanında rekabete karşı dayanabilecek durumu sağlamak. Cumhurbaşkanımızın Kazakistan Gençlerinin 2. Kongresi'nde söylediği gibi **“Bizim rekabete ve pragmatik asrımıza kendini daima geliştirerek, kendi kendine işler başarabilecek gençler çok gerekir”**. Böyle bir gerekliliğin nedeni, yer altı ve üstü zenginliğe sahip bir ülkenin gençleri olarak gelecekteki görevlerin ağırlığından. Gençlerin böyle bir etkenleri ile kurumları daha eskiden olması gerekirdi; ama bağımsızlığın ilk yıllarında demokrasi değerlerini slogan ederek, kendiliğinden oluşacak diyerek, zaman kaybettiğimiz gerçektir.

Gençlerin toplumdaki etkenliğinin artması ilk öğrenci inşaat gruplarının kurulmasından başlamıştı. Bu öğrenci inşaat grupları gelişip, her yıl onların kurultayları düzenleniyordu. 2002 yılının yazında 160 öğrenci grupları kurulmuştu. Böyle öğrenci inşaat gruplarının kurulmasının nedeni halkın başına iş geldiğindendi. Çünkü Kazakistan'da olup biten tabii afetler gençleri kayıtsız bırakmadı, bir araya topladı. Örneğin, T. RISKULOV ilçesinde olan depremden sonra ülkemizin her tarafından gençler toplanarak halka yardımında bulundu.

Şimdi ülkemizde gençler politikası sosyal sorumluluk prensibi esasında kurulmuş bulunmaktadır. Kazakistan Cumhuriyeti'nin gençler politikası kanunu, 2003-2004 ve 2009 yılları için gençler politikasını gerçekleştirme programı ve ondan başka da birçok bölgesel programlar kabul edildi.

Kazakistan Cumhuriyeti genelinde gençlerle devlet tarafından ilgilenecek olan Kültür Bakanlığına bağlı Gençler Siyaseti bölümü var. Onunla birlikte bütün bölgelerde gençler komiteleri, bölümleri ile daireler türündeki mütevellî kuruluşlar çalışmaktadır. Bütün il, ilçe, şehir, bölge valiliklerinde gençler bölüm ve kurulları var. Gençler politikasının asıl amacı, gençlerin bir şahıs olarak gelişmesine, onların gençler kurumları, hareket ve etkenler çerçevesinde gelişmesine yönelik hukuki, ekonomi durumlarını düzeltmektir.

Bunun gibi başarıları elde etmiş olan gençlere sahip bir ülkenin geleceğinin parlak olacağından hiç şüphem yoktur.

Bir Tercihin Kapisında: MİLENYUMUN SİNDERELLASI KALMAK YA DA MEDUSASI OLMAK

-2-

Dr. Hüsniye Canbay TATAR

⇒ Kurtuluş için ümit bağlanan batı kökenli ideolojiler, arzu edileni gerçekleştirememiş, dolayısıyla en çok bilineni yani İslâm'a dönüş söz konusu olmuştur.

⇒ Bütün bu saydıklarımız ve bunların da çağrıştırdığı bir çok sebepten dolayı, İslâm coğrafyasında ciddi mağlubiyet, mahrumiyet, mahcubiyet ve bunların sonucunda bir takım mecburiyetler yaşanmış, bir direnç kaynağı aranmış, bir kimlik arayışına girilmiş, nihayetinde İslâm'a müracaat edilmiştir. Bütün bu gelişmelerden, Türkiye de payına düşeni almıştır.

Batılılaşma politikasının uygulama sahalarının temel olarak iki koldan gerçekleştiğini söylemek mümkündür. Birincisi fikri gelişim ve teknolojik ilerleme gibi sahaları kapsayan, **"Batılı gibi güçlü olma"** çabasıdır. İkincisi ise, yine buna bağlı olarak, söz konusu gücü yakalamada, daha çok biçimsel sahayı kapsayan **"Batılı gibi olmak"** gayesidir. Birincinin yeterli başarıyı gösterememesi, ikincinin gittikçe şiddetlenen bir şekilde boy göstermesi durumunu ortaya çıkarmıştır. Hem batıcıların hem de İslâmcıların birinci sahada yeterli ya da gerekli derinliğe ulaşamamaları, burada yaşanması gereken mücadeleyi ikinci sahaya taşımıştır. Böylece **"Habitus diyebileceğimiz, yaşam biçimlerinin şekillendiği ve toplumsal farklılıkların temellendiği alan, modernist ve İslâmî kesimler arasındaki en önemli çatışma eksenini olarak karşımıza"**⁶ çıkmaktadır. Hakikaten, batıcılar arasında, kadınların açılması ve batı tarzı kılık-kıyafetin benimsenmesi ile gerilemenin ilerlemeye dönüşeceğine dair yaygın bir kanaat hep var olagelmıştır. Buna karşılık, İslâmcılar da kılık-kıyafet çerçevesinde kalarak, cevaplar vermeye çalışmışlardır. Batıcılar, asrileşmeye, modernleşmeye, çağdaşlaşmaya kadının örtüsünü engel görürken; İslâmcılar, gerilemeye kadının açılmasını bahane göstermiş, bitmeyecekmiş gibi görünen bu tartışmanın temeli daha o yıllarda atılmıştır.⁷

Söz konusu tartışmanın veya ideolojik kutuplaşmanın temeli eskiden atılmış olmakla birlikte, o devirle sınırlı kalmamış, günümüze de taşınmıştır. Bu durum, ihtiyaçların karşılanamadığı, çözümün üretilmediği, parçalı bir yapının, ideolojik zeminde devam ettiğini göstermektedir. **"Bu ülkede kadınların çağdaşlaşmasının gü-**

vencesi olarak Cumhuriyetin ideallerine inanmak ile, kadınlara ve kuşkusuz aslında toplumun ayrıcalıksız kesimlerinin diğer bireylerine de kendini geliştirme ve gerçekleştirme olanaklarını sunmaktan çok uzak bir Türkiye toplumu gerçekliği açısından, paradoksal bir biçimde kadınların kurtuluşunun anahtarının İslâmî değerlerde ve toplumsal yeniden düzenlenişte bulunduğuna inanmak, yani inanç temelindeki ortaklık, bu kutuplaşmanın zeminindeki ideolojik muhtevayı bize gösterir".⁸

Yenilginin kabulüne rağmen, yenenden epeyce uzak olma hali ve bu durumun ortaya çıkardığı mağlubiyet hissi ve psikolojik yılgınlık, yeni arayışları da beraberinde getirmiştir. **"Egemen Batı'dan ayrı bir kimlik elde etme arayışı ("otantik" bir İslâmî varoluş biçimi arayışı) hem İslâmî uygulamanın geleneksel ve yaygın biçimlerine, hem de küreselleşme yoluyla yaşam tarzlarını homojenleştiren, Batı modernliğinin çağdaş biçimlerine karşı aşırı eleştirel bir duyarlılık yatmaktadır...(çözüm) Modernleşmenin yıktığı geleneklerin yeniden keşfinde aranmaktadır."**⁹ Bu karşı çıkış ve yeniden keşif, kendisini en bariz kılık-kıyafet konusunda göstermektedir. Nitekim bir cemaat mensubu, kadınlar için çarşaf, peçe; erkekler için sarık, cübbeyi ideal kıyafetler şeklinde belirtmiş, gayrisini günah olarak nitelendirmiştir. Bu tavır, bir kimlik inşa etme gayreti ya da mevcut kimliği ile kabul edilme isteğinden çok, Müslümanları perişan eden ya da ettiğine inanılan batıya karşı ciddi bir tepkinin de ifadesi olmaktadır. İçinde bulunan ve memnuniyetsizlik, hatta rahatsızlık yaratan her problemin doğrudan ya da dolaylı kaynağı olarak batı görülmektedir. Nitekim aynı düşünceleri paylaşan cemaat mensubu bir kadın, giydiği boydan elbisesini göstererek, batı kaynaklı olduğu için düğme yerine, baştan aşağı çengelli iğne kullandığını ifade etmiştir.

Bu tavır bazılarınca genel ve sathî olarak Batıya yöneltilen tepki şeklinde ifade edilirken, bazılarınca daha özel ve derin bir şekilde kendine yöneltilmiştir. Dolayısıyla bu tavır sadece batıya karşı eleştirel bir hassasiyetin ya da tepkinin değil, yeni arayışların ve bunalmışlık psikolojisinin de bir aksini göstermektedir. Bu durum siyah

rengin tercihi hususu konuşulurken, bir cemaat mensubu tarafından, siyahın cihadın rengi olduğu söylenmiş, ancak burada cihad, devlete ya da batıya olmaktan ziyade içinde bulunulan mahrumiyete ya da bu durumdan kurtulmaya yöneltildiği gereğine işaret edilmiştir. Bir başka cemaat mensubunun aynı konuda **“içinde bulunduğumuz hali en iyi siyah (kederin rengi!) hem temsil etmekte, hem de kısmen kapatabilmektedir”** ifadesi ile, bu ruh hali yansıtılmıştır.

Batı karşısında sadece askerî ya da iktisadî yenilgiden dolayı değil, bu hissin içimize sinmiş olmasından dolayı da, yenilmiş bir cemiyet özelliği gösteririz. Bu hislerin tesiriyle bazıları, yenilgimize sebep olarak gördüğü şeylere, bazıları da yenilgiyi bize yaşatanları hatırlatan şeylere karşı tepki duymaktadır. Bunlardan ilki, yenilmişliği-mizi hatırlatması sebebiyle, batı tarzı kıyafete; ikinciler yenilgimizin sebebi olarak gördükleri batı dışı kıyafete tepki göstermektedir. Bu durum, kendine güvenini yitirmiş, psikolojik yılgınlığa düşmüş, kırgın ve kızgın bir cemiyetin göstergeleridir. Böylece ilk grup kendini yenilerden farklı olmak için geleneklere sarılmış, ikinciler yenilenlerden olmamak için hep yenienlere benzeme gayreti vermiştir.¹⁰

Kadın konusu başından beri ideolojik kutuplaşmanın odağını oluşturmuştur. **“Bir yanda Cumhuriyete atfedilen modernlik, çağdaşlık değerleri ve buna uygun düşen bir kadın kimliğinin “esas” kabul edilmesi; bunun karşısında gericiliğin, çağdaş Cumhuriyet’in temellerini sarsan bir tehlikenin, irticanın simgesi olarak ‘başörtüsü’.”**¹¹ Simgelerin çarpıştığı bu arenada, aslında zarar gören simgeler değil, onların temsil ettikleridir. Her iki temsil de sembollerin perdesinde değerlendirildiği için gerçek yüzü ile görülmemektedir. Kullanılan kumaş ister biraz fazla ister biraz eksik olsun, her iki halde de gerçekliğin gizlendiği **“peçe”** olarak olumsuz bir işlev ifa etmiştir. Karşı tarafın peçesini kaldırma istikametine taraftarların zihinsel güçleri ellerine yetmemektedir. Ya da ellerini aksi istikamette kullanmaktan ötürü, zihinlerini kullanma fırsatı bulamamaktadırlar. Nitekim **“Cumhuriyet’in kadınları... elbiseleri, şapkaları, çantaları ile çağdaş görüntüler çiziyorlardı”**¹² ifadesi bazı cemaat mensupları ile yapmış olduğumuz mülakatlardan alıntıların diğer cephedeki görünümü şeklindedir. Burada Çağdaşlaşma ile bağlantı kurulan, hatta onun göstergesi kabul edilen elbise, çanta ve şapka kadınların kullandığı birer aksesuardır. Söz konusu aksesuarlar kadın olmanın göstergesi olarak kullanılırken, bu yaklaşımda bu aksesuarları ile birlikte bizi kadının da çağdaşlaşmanın aksesuarları haline getirildiği gözden kaçırılmıştır. Benzeri bir yaklaşımın, dinî cemaatler tarafından sergilendiği gözlenmiştir. İlkinde, çağdaşlaşma yolunda kadına sembol, ama aynı zamanda aksesuar gibi geçişte kolaylık sağlaması yüklenirken, ikincide de kadına cennete varmada, sırat köprüsünü geçişte kolaylık sağlaması için aksesuar rolü yüklenmiştir. Nihayet, ulaşılmak istenen yer neresi olursa olsun, kadının sırtında ama er-

keklerce ulaşılmak istenen bir hedefe işaret etmektedir.

Bunun haricinde bu tarz bir kutuplaşmanın, sosyal bütünleşme üzerinde son derece olumsuz etkilere sebep olduğunu söylememiz yerinde olur. Sosyal bütünleşme kadar toplum içinde çatışmanın da olması tabiidir. Ancak çatışmaların olumlu işlev görmesi için, hoşgörü zemini ve yapısal esnekliğin sağlanması da elzemdir. Gerekli hoşgörü zeminini oluşturmada, evrensel insanî değerler olduğu kadar geleneğin köklerindeki zenginlik de, yeterli bir kaynak olarak görülebilir.

Çözüm arayışlarının arzu edilen başarıyla sağlayamaması, genellikle şekilsellik sonucuna ulaşmıştır. Şekilsellik anlayışının belki de dikkat çekici özelliğinden dolayı ve eski bir alışkanlıkla kadına yöneltildiği kolay olmuştur. **“Her devrim bir ideal erkek tasviri yaparken Kemalist devrim, batılı görüntü ve yaşam biçimine sahip yeni toplumsal rolleri ve kamusal görünürlükleri ile kadın figürlerinin temsili ve idealizasyonu yoluna gitmiştir.”**¹³ Kadınların kıyafetleri padişah fermanları ile düzenlenmiş, batılılaşma gayretlerinin başladığı dönemlerden itibaren Batılılaşmanın merkezinde yer verilerek, kadına sembol olma vazifesi de yüklenmiş; 1950’lerden başlayıp 1980’lerde hız kazanan İslâmî canlanışın sembolü olarak da kadın seçilmiş veya kendiliğinden sembol haline gelmiştir. Bazılarına göre kadının yaratılışına ait özellikleri, bazılarına göre toplumda ona yüklenen işlev itibarıyla kadının sembol haline gelmesi çok kolay olmuştur. Böylece kadının kılığından kıyafetine gülmesinden ağlamasına, oturmasından yürümesine, tavır ve davranışlarına kadar hemen her konu, hem din ve gelecek, hem de batılılaşma ile alakalı görülmüştür.¹⁴

BİR BAŞKA ARAYIŞ VE VARILAN SONUÇ: YİNE ŞEKİLSELLİK

“Türkiye’nin durumunda simgesel nitelikte hayati bir öge olan, kadın giyim kuşamı, kültürel kutuplaşmanın en belirgin işareti olarak ortaya çıkmış ve farklılaşma, kimlikler temelinde modernliğe atıfta bulunmak ya da tepki göstermek eksenleri üzerinde olmuştur.”¹⁵ Bu düşüncenin dinî cemaatlerle ilgili kısmında genel olarak ikili bir yaklaşım sergiledikleri gözlenmiştir. Günün şartlarına uygun, toplum içinde aşırı farklılık yaratmayacak dolayısıyla toplumdan dışlanmayacak bir forma anlayışından uzak, böylece ön yargılardan kurtulmuş ve her ortamda bulunabilme imkanını sağlayacak bir kıyafet tarzı amaçlanmaktadır. Bu özelliklerin taşındığı, İslâmî ölçülere uygun her nevi kıyafetin kabul gördüğü anlaşılmıştır. Tarikatlarda bunlara ilaveten İslâmî ölçülere, genellikle Türk örf ve âdetlerinin de dahil edildiği gözlenmiştir. Zengin bir millet olmadığımız için israftan dolayısıyla gösterişten uzak, namus ve haysiyeti korumak maksadı ve Allah’a ibadet için olması gerektiği kıyafetin niteliklerini anlatmak için sıralanmıştır. Ayrıca peçe, çarşaf, cübbe konusundaki ısrar da tasvip edilmektedir.

Hem kadın hem de erkek için genel olarak, özenti duymadan şahsiyetli ve haysiyetli bir duruşu sağlayacak bir kıyafet tarzının arzulandığı gözlenmiştir. Nitekim, diğer milletlerin kıyafetlerine benzemeyen, kendine mahsus ve İslâm'a yakışır bir kıyafetin olması gerektiği ifade edilmiştir. Burada batıya karşı bir alternatif oluşturma gayretinin hayali kurulmaktadır. Ancak bu gayret kısmen “öteki” olmayı kabulleniş ve beraberinde getirdiği çaresizliği olarak okunabileceği gibi, Batıyı inkâr etmeyip, orijinal bir yaratıcılığı isteyen, ama kılık-kıyafete aksi şeklinde de okumak mümkündür. Kendini ifade etmenin orijinal ve yaratıcılık şeklinde kendini göstermesi ya da gösterilmesinin zorlulundan dolayı fikrin, kimliğin göstergesi olarak en kolayı yani kılık-kıyafet seçilmektedir. Nitekim mülakatlarda bu durum Müslümanca düşünüp, Müslümanca giyinmek şeklinde ifade edilmiştir. Ne var ki, Müslümanca kıyafetin ne olduğu konusunda çok açık fikirlerin ileri sürüldüğü söylenemez. Bazıları için İslâm'ın ya da geçmişin parlak devrine atıfta bulunduğu düşüncesinden hareketle çarşaf; bazıları için daha rahat kullanılabilir ve modern zamanları çağrıştırdığı için pardösü ve eşarp; bazıları için de vücut hatlarını belli etmemek kaydıyla, isim zikredilmeden herhangi bir kıyafet olabileceği ifade edilmiştir.

Bu farklılığın temelinde, cemaatlerin bir başka ortak yönünü oluşturan şekilsellik bulunmaktadır. Şekilsellik, en küçük ayrıntıların bile önemli görülmesinden dolayı ciddi tenkitleri beraberinde getirmektedir. Söz konusu durum savunulan fikirlerden, tavırlara, kullanılan kavramlara, bilhassa kıyafet için geçerlidir. Kıyafetin nasıl olacağı hususunda, cemaatler arasında farklılıklar mevcuttur. Geleneksel tarikatlar, geleneksel kıyafetlerinden dolayı gayri İslâmî görülmeğe, ılımlı cemaatler, batılı, şık ve pahalı giyinmekle tenkit edilmektedir. Buna karşılık ideolojik cemaatlerle, cemaat formundaki tarikatlar ise, ayrıntılarda boğulmakla tenkit edilmektedir. Giyilecek kıyafetin şeklinden rengine kadar her ayrıntı, İslâm'ın kendisiymiş gibi takdim edilmektedir. Kıyafet konusunda ideolojik cemaatler farklı bir yapı arz etmektedir. Kadınlar genellikle çarşaf veya onu andıran geniş kıyafetler giymektedirler. Erkek kıyafetleri ise, bu konuda daha değişik ve karışıktır. Nitekim bazıları kaftan, şalvar, sarık vs. gibi daha geleneksel kıyafetleri giyerken, bir kısmı kot ve parkanın yanında sakalı tercih etmektedir.¹⁶

Bazı cemaat mensubu kadınlar tarafından kıyafetin islami olması hususunda kadınların erkeklerden daha dikkatli davrandığı söylenmiş ve erkekler bu konuda eleştirilmiştir. Bu eleştirilerden karşılıklı olarak kadınlar da nasibini almıştır. Mesela pardösü batıyı çağrıştırdığı, çarşaf kullanışlı olmadığı, eskiyi çağrıştırdığı ve rahibe kıyafetini andırdığı için eleştirilmiştir. Bunun dışında ayrıntıya inen hatta onda boğulan eleştiriler de yapılmıştır. Bunun en ilgi çekici olanı çarşaf hususunda yapılanlar olmuştur: Mat renkli kumaştan yapılması, itinasız davranmayı, parlak renkli kumaştan yapılması gösterişli olmayı; iki parça olması Hıristiyanlığı çağrıştırdığı için uzun uzun eleştirilmiş, hatta gayri İslâmî olmakla itham edilmiştir.

Kıyafet olarak çarşafı tercih etmeyen geniş kitle ise, çarşafı şekilcililiğin saplantısı şeklinde değerlendirmiştir. Mükemmellik ayrıntıda gizli olmakla birlikte yukarıdaki tavrın mükemmellik arayışının çok ötesinde ayrıntıda boğulmak şeklinde cereyan ettiği gözlenmiştir.

Kıyafetin İslâmî olması görüşü aynı zamanda seçkin bir tavrın sergilenmesine de yol açmıştır. Mesela kadınların her halükarda kendi kıyafetlerini zaten tercih edemedikleri, kiminin modayı takip ettiği, kendilerinin de Allah'ın emrini yerine getirdikleri belirtilmiş, bir kulun (modacı) emrine uymaktansa Allah'ın emrine uymak, bu seçkin tavrın bir yönünü oluştururken; kapitalizmin, tüketim kültürünün, modanın, reklamın hüküm sürdüğü, kitleleşmenin yoğunlaştığı bir dönemde, bütün bunlara üstelik bir kadın olarak sırt çevirebilmek de bir başka yönünü oluşturmaktadır. Moda başka kullara bağımlılığı getirirken, örtü Allah'a bağlılığın bir sonucu olarak algılanmış, seçkin tavrın en önemli beslenme kaynağı olarak ifade edilmiştir.

BATININ YANINDA STAJYER KALMANIN BİR AKSİ: SAHTE SARIŞINLIK

Bir zamanların (güçlü devirlerin?) güzellik anlayışında gece saçlı, hilal kaşlı ve ahu gözlü Türk kadını (gönül) tahtına keyfince kurulurken; Türk erkeği de sadece felek tarafından ve ancak bir gözleri ahuya zebun edilebilmiştir. Zira yaratıcılık sayesinde, kendini gerçekleştirme- nin vermiş olduğu psikolojik tatmin ve kendine güvenle şirlerin (aslan) bile, pençe-i kahrından lerzan olduğu Türk erkeği ancak felek tarafından zebun edilebilirdi. Bu anlayış bir dönemi ifade ettiği kadar hatta ondan ziyade bir duruma da işaret etmektedir. Bir çok şey gibi güzellik anlayışının da değişmesiyle gece saçlı, hilal kaşlı, ahu gözlülerin ya da gözlerin yerine güneş saçlı, açık tenli ve renkli gözler, göz dikmeye nihayetinde gözde olmaya başlamıştır.

Özlem seviyesinin (güçlü olmak, yaratıcılık) yükseklüğünden dolayı tatmin olunamamış Türk modernleşme ya da batılılaşma gayretinin, kadına bir aksi ya da ondaki hazin tecellisi sahte sarışınlık şeklinde kendini göstermiştir: Esmer ten, kalın, gür ve siyah saçların oluşturduğu bir çehrenin üzerinde, o çehreyi bütünleyen ya da öyle olduğuna inanılan sarı saçlar...

Bu değişiklik karşısında kadınlar “doğu”nun ya da “öteki”nin, aslında bütün çağrışımlarıyla “biz”in ağır havasından erkeklerin de yardımıyla kurtulmak ve yeni duruma uyum sağlamak gayreti içinde olmuşlardır. Bir taraftan büyük bir istekle bu gayret verilirken, öte yandan bunca istek ve gayrete rağmen, bir de gerçek sarışınların “sahte” sarışınlıkla ilgili alaylı ifadelerini göğüslemek zorunda kalmışlardır.

Kadınlar cephesinde en azından bir kısmında bunlar yaşanırken, batının meydan okumaları karşısında sessiz kalan Türk erkeği, güneş saçlılara ama bu kez batı tara-

findan zebun edilmeye başlanmıştır. Bahsedilen bu değişikliği sadece Türk erkeklerinin, (kadim devirlerde Çinli kızlar, Osmanlı Padişahlarının yabancı kadınlarla yaptığı evlilikler, Almanya'ya göçün hatırlattıkları, turist kızlar ya da Nataşa örneklerinde olduğu gibi) sarışın merakıyla izahı çok sathi kalacaktır. Bu durum özellikle son devir için kadınıımızı **“kadın”** etme anlayışı, inansımızı **“adam”** etme gayretinin iz düşümü olarak da görülebilir. Belki de en doğru izaha, geceden güneşe, karanlıktan aydınlığa geçiş anlayış ve arayışının derin izlerini takip etmekle ulaşılması mümkün olacaktır.

SONUÇ

Bütün bu anlatılanlar çerçevesinde yaklaşık genelde üç yüz yıllık, özelde cumhuriyetin ilanından itibaren verilen yoğun modernleşme gayretlerinin, hiçbir başarı ya da değişme sağlayamadığı anlamı elbette ki çıkarılamaz. Burada tartışılanların hem ihtiyaç hissedilmesi hem de imkânının bulunması, bu gayretlerin bir sonucu olarak algılanmaktadır. Söz konusu değişiklikleri farklı seviyelerde ve anlayışlarda da olsa sadece toplumun belli bir kısmıyla sınırlamak mümkün değildir. Bunu dinî cemaatlerde de üstelik böyle bir ayırımı lüzumsuz kılacak bazı görüntülerini müşahade etmek mümkündür. Nitekim bir grup kadınla yapılan mülakat sırasında, içlerinden birinin vaktin geç olduğu, eve gitmesi gerektiğini belirtmesi üzerine onun, diğer grup üyeleri tarafından, **“evinin kadını olmaya gidiyor”** veya **“dişi kuş yuvanı yapmaya mı gidiyorsun?”** şeklindeki ifadelerle şaka yollu eleştirilere maruz kalmasına yol açmıştır. Bu ifadeler Feminist bir yaklaşımı ya da kadının penceresinden meselelere bakabilmeyi ifade edebilecek bir tavır şeklinde algılamak mümkündür. Bu durum karşısında eleştiriye maruz kalan kadın üye tarafından, **“her problemi çözdük, feministlerimiz eksikti, nihayet onlar da tamamlandı”** cevabı verilmiştir.

Farklı dinî idrak tarzlarına sahip bir grup kadınla yaptığımız mülakat sırasında, gruptan biri yaşanan mağduriyet ve mahrumiyetleri ima ederek **“biz zamanın Sinderellalarıyız”** demişti. Genelde kadın olmak, özelde yenilmişleri hatırlatan görüntü ya da kimlik, **“Sinderella”** olmayı gerektirmiş ya da böyle sonuçlanmıştır. Yenen ya da yenilenlerden uzak kalma isteği en kolay kadın veya onun kılık kıyafetinde ifade yolu bulmuş, ya da tercih edilmiştir. Bu durum, her teli bir yılandan oluşan saçları ve gördüğü şeyi donduran bakışı ile mitolojik bir varlık olan **“Medusa”**’yı hatırlatmaktadır. Yılan genellikle soğukluğun, ürpertinin, korkunun hatta dehşetin, bazen de öcün sembolü olmakta, en azından sempati veya okşama hissi uyandırmayan bir varlık şeklinde algılanmaktadır. Türk kadınının **“batı”** ve **“biz”** arasına sıkışmışlığın, bunalımın, hatta çaresizliğin bir göstergesi ve bunlardan kaynaklanan şekilselliğin bir ifadesi olarak, ideolojik kutuplaşma zemininde hiç değilse **“rahatsız eden”** ve **“rahat olmayan”** çerçevesindeki bu durumu her ne-

dense **“Medusa”**’yı hatırlatmıştır.

İlericilik-gericilik tartışmaları çerçevesinde, geçmişe gitme isteği veya zamanı dondurma iddiası, yine Medusanın dondurucu bakışlarını çağrıştırmaktadır. Bir kadın bakışı bile olsa, zamanı dondurmaya insanın gücünün yetip yetmeyeceği; bunun gerçekleşme ihtimali bulunsu bile, kime ne faydasının olacağı, üzerinde düşünülmesi gereken problemler olarak karşımızda durmaktadır. Bu problemlerin çözümü için, esas problemi önce bulmak, sonra da çözmek gerekecektir. Yukarıdaki tartışma bir zıtlaşmanın göstergesi olduğu kadar, bir arayışın da ifadesi şeklinde okunabilir. Ancak yaratıcılık ve başarıya ulaşmakla mümkün olabilecek çözümler yerine, ideolojik zıtlaşmanın girdabında karşılıklı olarak beslenirken hem kendileri hem de toplum bu girdabın içine çekilmiştir. Söz konusu arayışın, meteoroloji haberlerinden mülhem olarak, hiç değilse yükselme çözümlerine, yaratıcılık, kendini gerçekleştirme olarak düşmesini beklemenin ötesinde yapılabilecek başka bir şey de görülememektedir.

Geçmişin hangi devrine atıfta bulunulursa bulunulsun, bunun tekrar yaşanamayacağı, ancak idealize edilen yönleri ile, ki bunlar güçlü olmak, yaratıcılık ve potansiyel olarak bulunanın aktif hale dönüştürülme imkân ve ihtiyacı ile, günümüzde var olunabileceğinin idraki sayesinde mümkün olabileceğidir. Ancak o zaman, hem sosyal bütünleşmeden bahsedilebilecek, hem **“Sinderella”** kalmanın ya da **“Medusa”** olmanın veya böyle bir algılanmanın ötesinde bir başka yol aranabilmektedir.

- 1 ÇAKIR, Ruşen: Direniş ve İtaat, İki İktidar Arasında İslamcı Kadın, İst., 2000, sh.13.
- 2 ÇAKIR, Ruşen: “Cihan Aktaşla Mülakat”, Direniş ve İtaat, sh.126.
- 3 GÖLE, Nilüfer: İslamın Yeni Kamusal Yüzleri, İst., 2000, sh.11.
- 4 GÖLE, Nilüfer: İslam ve Modernlik Üzerine, Melez Desenler, İst., 2000, sh.124.
- 5 TATAR, Hüsnüye C.: Nuh’un Gemisindekiler, Şehirleşme ve Dinî Cemaatleşme, İst., 1999, sh.113-117.
- 6 GÖLE, Nilüfer: İslamın Yeni Kamusal Yüzleri, sh.11.
- 7 TATAR, Hüsnüye C.: “Şekilselliğin Odağındaki Sembol Cumhuriyet Dönemi Türk Kadını”, Orkun, S.19, Eylül 1999, sh.23.
- 8 İLYASOĞLU, Aynur: Örtülü Kimlik, İst., 2000, sh.15.
- 9 GÖLE, Nilüfer: Melez Desenler, sh.122.
- 10 MERT, Nuray: “Yenilmiş İnsanların Ülkesi Türkiye”, Türkiye’de Toplumsal Değişim, Yeni Yüzyıl Kitaplığı, 1995, sh.78-79.
- 11 İLYASOĞLU, Aynur: A.g.e., sh.12.
- 12 SONER, Şükran: “Kadın Düzenin Aynası”, Aydınlanmanın Kadınları, (Haz. N. ARAT), İst., 1998, sh.99.
- 13 GÖLE, Nilüfer: “Modernist Kamusal Alan ve İslami Ahlak”, İslamın Yeni Kamusal Yüzleri, sh.24.
- 14 TATAR, Hüsnüye C.: A.g.m., sh.22
- 15 İLYASOĞLU, Aynur: A.g.e., sh.136.
- 16 TATAR, Hüsnüye, C.: A.g.e., sh.230-231.

ÜNİVERSİTELİ KASAPLAR

Şenol UĞURLU

Son günlerde üniversitelerde yaşanan kavgalara 'öğrenci olayları' adını vermek, ağaca bakıp, ormanı görmemek olur. Yıllarca bu kavgaların yaşandığı bir ülke olduğu-

muzdan bize rutin gelen olaylar, aslında bir başkaldırının habercisidir. Dünyada esamisi okunmayan ideolojilerin kırıntılarını ayakta tutmaya çalışan beyni kirletilmiş gençler, bölücü terör örgütünün kuyruğuna takılarak, büyük bir kin ile ülkücü öğrencilere yurdun her tarafında saldırmaktadır. Hedef neden ülkücü gençliktir? Saldırganların ideolojisine göre; millet kavramının yok edilmediği, milleti millet yapan değerlerin ortadan kaldırılmadığı bir ülkede devrim asla gerçekleşemez. Bölücü terör örgütü ise, sokaklardan sonra okulları da ele geçirmek istemektedirler. Bu değerleri, bu ülkede savunan ve marjinal sol ile bölücü terör örgütünün hedeflerini gerçekleştirmesini önleyen yegane güç, ülkücü harekettir. O zaman hedef tahtasında bunlar olmalıdır. Bunları üniversitelerde yıldırır, bastırırsak, ülke genelinde bu psikolojiyi yayma imkanımız olur. Bunlar okumamalı, üniversitelerde olmamalı, aksi takdirde milletin öz be öz çocukları olan ülkücüler, yarınlarda daha büyük tehlike olabilir. Evet, saldırganların mantığı budur. Peki bu saldırganlara çanak tutan üniversite yönetimlerinin amacı ne olabilir? Üniversiteler bir ülkenin yön göstericisi, geleceğinin tayin edildiği kurumlardır. Düşünen, üreten, strateji geliştiren, bu stratejilere politika kıyafeti giydirerek ülke yönetiminde hayata geçiren kurumlardır. Yani ülkenin kalbidir. Demokrasi anlayışları, sadece terör örgütlerinin uzantılarını kapsayan bazı üniversitelerde, milliyetçi düşünceye karşı hiç bir demokratik tavır görmek mümkün değildir. Vatan hainlerinin, PKK leşlerinin bile anıldığı paneller, konferanslar vb. etkinlikler düzenleyenlere gösterilen ilgi, milli bir kimliğe sahip şahısların anılması noktasında refleks vermemektedir. Milli şairimiz Mehmet Akif'in bile anılmasına müsaade edilmeyecek kadar katı tutumlar sergileyen yönetici zihniyetin neyi amaçladığı, alenen ortadadır.

Çanakkale'de yaşanan kavganın sebebi; bölücü örgüt taraftarlarının, rahmetli Başbuğumuz aleyhinde attıkları slogandır. Bu sloganlarla saldırıya geçen gruba, on tane ülkücünün kendilerini müdafaa etmek için karşı koy-

malarıdır. Üniversite yönetiminin ve güvenlik güçlerinin korumak gayretine düşmediği eğitim haklarını korumaya çalışan ülkücülerin olayların içinde olması da kaçınılmaz olmuştur. Yine Kocaeli'nde yaşanan olaylar da ülkücülerin eğitim hakkını elinden almak adına yapılan saldırılara, Ülkücü öğrencilerin direniş göstermek zorunda kalmasından kaynaklanmıştır. İstanbul Üniversitelerinde bıçaklı, satırlı saldırganlar, üniversitelerde yuvalanmış dış kaynaklı örgütlerin elemanlarıdır. Bu utanmaz hainler aynı olayların devamını Adliye binasının önünde de gerçekleştirmek için toplanmışlar, üzerlerinde yine satırlar, döner bıçakları çıkmıştır.

Ülkücüler ne sebeple olursa olsun, her halükarda olayların dışında kalmaya çalışmalı ve eğitimlerini tamamlamak için çaba sarf etmelidirler. Eğitim haklarını korumakla görevli olanlar da tarafsızlıklarını ortaya koyarak, görevlerini ifa etmelidirler. Ülkücüler, devletin polisine, jandarmasına güvenmeyeceklerse kime güvenecekler, merak ediyorum. Eğer kolluk kuvvetleri görevlerini yerine getirmezlerse, ülkücüler, varlıklarını devam ettirmek için maalesef meşru müdafaalarını yapmak zorunda kalacaklardır. Bu örgütlerin bu günkü uzantılarının ağabeyleri de geçmişte aynı senaryoyu uygulamak adına, sadece okumak için Anadolu'dan gelen Dursun Önkuzu'yu okulda, ciğerlerine hava pompalayarak katletmişler, daha sonra da beşinci kattan aşağı atmışlardı. O zaman da kolluk kuvvetleri görevlerini yerine getirmemişler ve ülkücüler kendilerini korumak zorunda kalmışlardı. Aynı senaryonun sahneye konulmasını istemiyorsanız, görevinizi yapın ve bu örgütlerin üniversitelerde yuvalanmasını engelleyin. Artık ne dökülecek bir damla göz yaşımız, ne de dökülecek bir damla kanımız kalmıştır. Bundan sonra ağlayacak anne ülkücülerin annesi, dökülen kan da ülkücülerin kanı olmayacaktır. Ülkücüler, sadece huzur içerisinde okullarında eğitimlerini tamamlamak istiyorlar. Devlet de kazanılmış olan bu hakkı kullanması için, ülkücülerin can güvenliğini sağlamakla mükelleftir. Ülkücüler her türlü provokasyona karşı uyanık olmalı, yönlendirmelere kendilerini kapatmalıdır. Son olarak bu fosil ideolojilerin uzantılarına söylenecek söz; savaş bal-talarımızı gömeli çok oldu ama hala gömdüğümüz yeri unutmadık; bilginiz olsun. Varlık sebebimize yapılacak her türlü saldırıda meşru müdafaa hakkımızı saklı tutmaktayız, bilginize...

HAKSIZLIĞA UĞRAMA PSİKOLOJİSİ

Ahmet DEMİR

‘(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir.’ (Yusuf Suresi, 53)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

Şeytan, dünyanın var oluşundan itibaren, insanların Allah’a iman etmelerini engellemek için var gücüyle çalışmaktadır. Tek amacı insanlara Yüce Allah’ın varlığını ve birliğini unutturmaktır ve bunu başarabilmek için birçok farklı sinsi plan kurmaktadır. Bunlardan biri olan ‘haksızlığa uğrama psikolojisi’, iman etmeyen veya zayıf imanlı olan birçok kişinin çoğunlukla yaşadığı bir tavır bozukluğudur.

İnsanın nefsinde hep kendini savunma, haklı çıkma çabası vardır. Ancak güçlü bir imana sahip kişiler, bu sesin insanın yegane düşmanı olan şeytanın bir kışkırtması olduğunu bilirler ve böyle bir durumla karşılaştıklarında hemen Allah’a sığınır.

Haksızlığa Uğrama İddiası

‘Haksızlığa uğrama iddiası’ ile ilk ortaya çıkan da yine şeytan olmuştur. Kuran ayetleri incelendiğinde, şeytanın haksızlığa uğrama mantığıyla ortaya çıktığı ve bu iddia ile Allah’ın emrine itaatsizlik ettiği görülmektedir. Kuran’da şeytanın bu durumu şöyle bildirilmektedir:

‘Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: ‘Adem’e secde edin’ dedik. Onlar da İblis’in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (Allah) Dedi: ‘Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?’ (İblis) Dedi ki: ‘Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.’ (Allah:) ‘Öyleyse ordan in, orda büyülenmen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin.’ (Araf Suresi, 11-13)

Şeytan, Yüce Allah’ın, Hz. Adem’e secde etme emrine karşı gelmiş ve ‘... Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçık-

tan yarattığın beşere secde etmek için var değilim.’ (Hicr Suresi, 33) diyerek ‘kendisinin Hz. Adem’den daha üstün olduğu’nu öne sürmüştür. Kendi mantığıyla çarpık bir çıkarım yapmış ve haksızlığa uğradığını düşünerek baş kaldırmıştır. (Allah’ı tenzih ederiz) Kendi çarpık mantığına göre; kendi yaratılış malzemesi olan ateş, insanın yaratılış malzemesi olan çamurdan çok daha hayırlıdır. Böyle üstün bir yaratılışa sahip iken insana secde etmesi, onun ölçülerine ters düşmektedir. Bu sapkın ve isyankar ahlakı nedeniyle kibirlenmiş ve Allah’ın emrine itaat etmemiştir. Kuran’ın ‘Ve meleklere: ‘Adem’e secde edin’ dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, directti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu.’ (Bakara Suresi, 34) ayetinde bildirildiği gibi, kibirden kaynaklanan bu sapkın mantığı onu iman etmemeye sürüklemiştir.

Bu durum bize, haksızlığa uğrama psikolojisinin son derece tehlikeli ve şeytani bir düşünce şekli olduğunu açıkça göstermektedir. Din ahlakıyla hiçbir şekilde bağdaşmayan haksızlığa uğrama iddiası, kişileri Allah’a isyana (Allah’ı tenzih ederiz), O’nun varlığını kabul etmek istememeye ve bunların sonucunda da sonsuz cehennem ateşine sürükleyebilecek bir düşüncedir.

Bu Tavır Bozukluğu Nasıl Ortaya Çıkar?

Bu tavır bozukluğunun insanlarda ortaya çıkış şekli çok çeşitlidir. Şeytan kimi insanlarda haksızlığa uğrama düşüncesini öyle derin bir inanç haline getirir ki, bunun sonucu Allah’a iman etmemeye kadar gider. Allah’a inanan, Allah’ın sonsuz adaletini, herşeyi hayır ve hikmetle yarattığını bilen, ancak zayıf bir imana sahip olan insanlara ise şeytan çok daha sinsi yöntemlerle yaklaşır. Onlara, kendilerini kandırıp, bu düşüncelerinin de aslında tümüyle ‘iyi niyetlerinden, daha iyi olma isteklerinden’ kaynaklandığına inandırabilecekleri metodlar öğretir. Çünkü şeytan da kendisini de bu şekilde inandırmıştır. Kuran’da şeytanın, dünya hayatında kendisine verilen süre boyunca tüm insanlığı Allah’a iman etmemeye çağırdıktan sonra, hesap gününde Allah’tan korktuğunu söylediği bildirilmektedir:

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana **'İnkâr et'** dedi, inkâr edince de: **'Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım'** dedi. (Haşr Suresi, 16)

Kuran'da verilen bu bilgi, din aleyhinde yürüttüğü onca çabaya, kınanıp lanetlenerek cennetten kovulmasına rağmen, şeytanın da kendisini Allah'tan korkan biri olarak değerlendirdiğini ortaya koymaktadır. Şeytanın insanlara oynadığı oyun da işte yine bu düşünceyi temel almaktadır. Bu kimseler de Allah'tan çok korkup sakınan, halis niyetli samimi Müslümanlar olduklarını iddia ederler; ama bir yandan da haksızlığa uğradıkları iddiasıyla içten içe Allah'ın adaletinden şüpheye düşerler (Allah'ı tenzih ederiz). Kimi zaman bu fikir içlerinde giderek büyüyerek onları iman etmemeye sürükler. Fakat buna rağmen, bir yandan da doğru yolda olduklarını iddia ederler. Ancak Yüce Allah Kuran'da, bu kişilerin gerçek bakış açılarını ve ahlak yapılarını şöyle tanımlamaktadır:

'... Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler.' (Furkan Suresi, 4)

Allah İnsanları **'Bir Hurma Çekirdeğindeki İpince Bir İplik Kadar'** Bile Haksızlığa Uğratmaz

İmanı bildikleri halde şeytanın **'haksızlığa uğrama'** telkinlerinden etkilenen insanlar, bu konuyu sadece birkaç dakika için açık bir şuurla değerlendirseler, şeytanın oyunundaki çelişkiyi çok açık bir şekilde görebileceklerdir. Çünkü bir insanın aynı anda hem Allah'tan çok korkması hem de haksızlığa uğradığını düşünebilmesi mümkün değildir. Allah korkusu; Allah'a karşı çok derin bir sevgi, içli bir bağlılık ve sadakat demektir. Böyle bir insan Allah'ı tüm üstün sıfatlarıyla bilip, tanır ve bundan dolayı nasıl bir olayla karşılaşsın karşılaşılsın, Allah'ın en güzelini, en hayırlısını yarattığını ve kendisine en adaletli, en merhametli şekilde karşılık vereceğini bilir. Allah'ın samimi iman eden bir insanın en yakın, en güvenilir dostu olduğundan; onu daima yardımcı, sevgisi ve ihsanı ile destekleyeceğinden emindir. Tüm bunları kavrayan bir insanın haksızlığa uğrayabileceğini düşünmesi mümkün değildir. Allah, insanlara Kuran ayetleriyle bu gerçeği bildirmiştir. Samimi iman eden bir insan için Kuran'daki bu açıklamalar, şeytanın bu yöndeki kışkırtmalarını engellemek için yeterlidir. Allah Kuran'da üstün adaletini ve insanların en küçük bir haksızlığa uğratılmayacaklarını şöyle bildirir:

'Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz...' (Nisa Suresi, 40)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

... siz **'bir hurma çekirdeğindeki ipince bir iplik kadar'** bile haksızlığa uğratılmayacaksınız.' (Nisa Suresi, 77)

... onlar, bir **'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar'** bile haksızlığa uğramayacaklardır. (Nisa Suresi, 124)

Kuran'ın bir başka ayetinde ise Allah, böyle bir fikre kapılan insanların kalplerinde hastalık ve kuşku olduğunu bildirmektedir:

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (Nur Suresi, 50)

Tüm bu ayetlerin ortaya koyduğu gibi, Allah'ın insanlar üzerindeki sonsuz rahmetini ve lütfunu bilerek böyle çirkin bir tavır içerisine girebilenler ancak **'zalim'** kimselerdir. Bu, Allah'a karşı apaçık bir iftirada bulunmaktır ki, Kuran ahlakını bilerek böyle bir tavır gösteren bir kimsenin ahirette bu konudaki sorumluluğu da aynı derecede büyük olur. Nitekim şeytanın bu yöndeki çirkin cesaretinin karşılığı da bu nedenle çok büyük olmuştur. Allah Kuran'da haksızlığa uğradığını düşünerek isyan eden şeytanın aldığı karşılığı şöyle bildirmiştir:

(Allah) Dedi: **'Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak oradan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım.'** (Araf Suresi, 18)

Güzel Ahlakta Kararlılık Göstermek, İnsanları Bu Psikolojiden Uzak Tutar

Tüm bu gerçekleri düşünebilen bir insan, şeytanın insanlara büyük bir tuzak kurduğunu anlayarak, bir an önce onun şerinden sakınıp Allah'ın razı olacağı bir ahlaka ulaşmak için çaba sarf etmelidir. Bunun yolu ise çok açıktır: **'Kötülükten sakınıp iyilikle yaşamak (iyiliği ilke edinmek).'** Allah, Kuran'da iyiliklerin kötülükleri gidereceğini şu şekilde bildirmiştir:

"Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür." (Hud Suresi, 114)

Allah'ın **'Şüphesiz: 'Bizim Rabbimiz Allah'tır' deyip sonra doğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); artık onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.'** (Ahkaf Suresi, 13) ayetiyle bildirdiği gibi, güzel ahlaklarında istikrar gösterdikleri takdirde, Allah, bu kimselerin hayatlarından korkuyu, hüznü çekip alacak; kötülüklerini örtüp bağışlayacak ve onlara yaptıklarının en güzeliyle karşılık verecektir. Bir Kuran ayetinde şu şekilde bildirilir:

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz şüphesiz onların kötülüklerini örteceğiz ve şüphesiz yaptıklarının en güzeliyle karşılık vereceğiz. (Ankebut Suresi, 7)

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

ALÇAKÇA YAYINLARA ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN PROTESTO

İstanbul Ülkü Ocakları, aylardır Ülkü Ocakları ve MHP'ye saldırganlığı bir görev haline getiren ve yazdığı senaryoları saldırganlık için oynayan 'Yeniçağ' isimli paçavrayı binası önünde yaklaşık 5000 ülkücü ile protesto etti. Sloganlarla inletilen bina önünde İstanbul Ülkü Ocakları Başkanı Yüksel Kaleci yaptığı konuşmada şunlara değindi.

"Türkiye, küresel güçler tarafından kullanılabilir için sürekli iç ve dış müdahalelere muhatap olmakta ve milli refleksi yok edilmek için her yol denenmektedir. Türkiye'nin şu an yaşadığı birçok olay, varlığını tehdit eden gelişmelerden oluşmaktadır.

Türkiye'de bu gelişmeler karşısında engel olan partiler, kişiler, kuruluşlar üzerinde çeşitli operasyonlar yapılmakta ve onları yıpratmak için her yol denenmektedir.

Bu operasyonların en çok yoğun yaşandığı yer ise; milli refleksin öncüsü, yolbaşcısı olan Ülkücü Harektir.

ABD ve AB hesabına çalışan iktidar karşısında söylem ve eylemleri ile engel teşkil eden MHP ve Ülkü Ocakları, özellikle basını kullanan güçler tarafından sürekli yıpratılmaya ve kamuoyu önünde tartışılmaya çalışılmaktadır.

Bu konuda daha güçlü sonuçlar varmak için ise, sözde 'ülkücü' olduğunu iddia eden kişiler kullanılmakta ve bunlar sülük gibi yapılmaya çalışılmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi'ni ele geçirmek için, kongresine iki yıl gibi süresi varken, kime çalıştığı meçhul kişiler tarafından sürekli saldırılara maruz kalması ve Ülkü Ocakları üzerinde çeşitli senaryolar yazılarak kahpece ifadeler kullanılması, günümüzde en net görülen gerçektir.

Aylardır bu özelliğinden ve görevinden zerre kadar sapsaksızın Ülkü Ocaklarına ve Ülkücü Hareket'in siyasal kurumuna saldıran 'YENİÇAĞ' ismindeki gazete, son günlerde yeni bir senaryo yazarak saldırılarını hızlandırmıştır.

Bu gazete, MHP ve Ülkü Ocakları düşmanlığı politikasından en çok kullandıkları yazarlarından birisine Sultanahmet Meydanında saldırıldığını iddia edip, bu saldırıya Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan Satılmış'ın ismini de karıştırarak, aşağılık yayınlara başlamıştır. İşin garip tarafı; yoğun bakıma alındığını iddia ettikleri yazarın, olayın hemen ertesi gün yine MHP ve Ülkü Ocaklarına saldırı yazısı yazacak kadar sağlıklı olmasıdır!

Geçtiğimiz yıllarda da, Tansu Çiller'in tetikçiliğini yapan Öncü Gazetesi'nde MHP ve Ülkü Ocakları aleyhinde yazılar yazmış ve çalıştığı tüm gazetelerde bu gibi senaryo ve dengesizlikleri ile tanınan bu yazarı bahane ederek karanlık oyun oynamaya çalışanlar, bu tip yeni senaryolar üretip, fırsatı değerlendirmek istemektedirler. Saldırıya uğradığı iddia edilen bu sözde gazeteci, Ülkü Ocakları'nın milli davamız Kıbrıs'a sahip çıkmak için düzenlediği yürüyüşlerde ve 15.Erciyes Zafer Kurultayı esnasında Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan Satılmış'ın dizinin dibinde oturmuştur.

Gerçekten de bir saldırı yapılacak olsaydı, buralar en uygun yerlerdi. Katıldığı bu yerlerde bile Ülkü Ocakları ve MHP aleyhinde yazılar yazabilecek karaktere sahip bu sözde yazara Sultanahmet Meydanı'nda

yapıldığı söylenen saldırı, traji-komik bir iddiadır.

Bu iddiayı ortaya atanlar, bunu ispatlamak zorundadır. Ülkü Ocakları Genel Başkanı Alişan Satılmış'ın ve yöneticilerinin adının karıştırıldığı bu olayı 'MHP ve Ülkü Ocaklarına saldırmak için' senaryolaştıranlarla yargı önünde hesaplaşacağız.

Dış ve iç güçlerin merkezi haline gelen bu gazete de muhaliflik adına toplananların girdiği ilişkileri değerlendirdiğimizde, Ülkü Ocaklarına yapılan bu alçakça saldırıların anlamı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Bazılarının ABD'de bulunan Yahudi Lobilerinin davetine gitmeden önce bu gazetenin koruyup, kolladığı ve beslediği kişilerle görüştükten sonra gitmesi, niyetlerini anlamamız açısından oldukça ilginç bir durum arz etmektedir. Bu gazetenin kadrosunda bulunan bazı kişilerin de ABD'de bulunan lobilerle direkt bağlantı içerisinde olması, bunları yönlendiren güçlerin adresini göstermektedir.

Bu gazetenin görevi; Ülkücü Hareket'in refleksini kırmak ve bu bahsettiğimiz güçlere pazarlamaktır. Ama Türk miliyetçileri ve Ülkücü Hareket olarak, oynanan bu alçakça oyunlara müsaade etmeyeceğiz.

Ülkücü Hareketin tüm mensuplarını, bu aşağılık yayın ve saldırılar karşısında sağduyulu olmaya davet ediyoruz."

Yaklaşık 5000 Ülkücü "Ülkücüler İhaneti affetmez", "Hareketin Lideri, Devlet Bahçeli", "Satılmış Yeniçağ" sloganları sonrası, sessizce dağıldılar...

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

TÜRKİYE GENELİNDE TÜRKMENLER VE FELLUCE İÇİN EYLEM YAPILDI

Ülkü Ocakları, Türkiye Genelinde ,şehir merkezlerinde kurduğu çadırlarda ABD'nin Türkmen Şehirleri ve Felluce'de yapmış olduğu insanlık dışı katliamları protesto etti. Eylemlerde basın bildirileri ve afişler dağıtılarak Türk milletinin duyarlı olması çağrısı yapıldı.

Türkiye genelinde dağıtılan bildirilerde şu ifadelerle ABD ve işbirlikçileri uyarıldı:

Emperyalist hegemonyasını çeşitli baskı araçları ile dünyaya kabul ettiren ABD, bugün Irak'ta Müslüman katliamı yaparak insanlık suçu işlemektedir. Dünya milletlerinin kör ve sağır kesildiği, reflekslerinin körleştiği günümüzde, ABD'nin adeta zevk alırcasına Ortadoğu Bölgesi'nde işgal ettiği topraklarda Müslüman avı yapması, vicdan sahibi herkesi derinden yaralamaktadır.

ABD'nin işgal ettiği Irak'ın Felluce kentinde yoğunlaştırdığı vahşet, insanlık alemi için utanç verici boyuttur.

Irak'taki Müslümanlar çaresizlik içinde tecavüzü, işkenceyi, ölümü yaşamakta, çoğu da bu acı kaderi beklemektedir.

ABD'nin, Müslümanlar üzerindeki insanlık dışı vahşetleri sürerken, dünya ve Türkiye kamuoyundaki kayıtsızlık ve vurdumduymazlık olabildiğince sürmektedir.

Bugün dünya Müslümanları, "Haçlı Zihniyeti" taşıyan emperyalizm sırtları karşısında kuşatılmış durumdadır. Müslümanların yaşadığı zulüm, onların yalnızlıklarında, sahipsizliklerinde daha çok azgınlaşmaktadır.

"Ben Müslüman'ım" diyen herkes günümüzde, ABD zulmünün potansiyel hedefi durumundadır.

"Büyük Ortadoğu Projesi" Haçlı Zihniyetinin kılıfıdır. Bu kılıfın arkasında-önünde duran, destek veren herkes, dökülen Müslüman kanında suç ortağıdır. Bugün ülkemizdeki ABD'nin "Büyük Ortadoğu Projesi'ne" destek veren işbirlikçi iktidar vardır.

Bu iktidarın propagandalarla etkilediği kitleler adeta uyuşturulmuş vaziyettedir ve gözünün önünde Müslüman katliamını görememektedir.

Asırlardır mazlumun yanında, zalimin karşısında olmuş Türk milletine ne oldu?

Müslümanlar çocuk, yaşlı, kadın demeden katledilirken, camileri çağımızın "Haçlı Orduları" tarafından bombalanırken, eğlence mekanları haline getirilirken, yıkılırken, istila edilirken, cemaati kurşunlanırken bu sessizlik hangi Müslüman'a yaktır?

Kendine bu hali yakıştıramayan tüm Müslümanları duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Bugün duyarlı olmadığımız bu konular, yarın bizleri de acılar içinde bırakmadan, emperyalizmin karşısında aşılmaz duvar olmalıyız.

Dünyaya adaleti dağıtmış bir milletin mirasçıları olarak, günümüzde sorumluluğumuz daha çok artmıştır.

Milli ve dini kimliği değiştirilmeye çalışılan Türkiye ve Ortadoğu Bölgesinde vatansız bırakılmaya çalışılan, soykırıma tabi tutulan Müslümanlar, sorumluluklarımızda ana gündem maddesi olmak zorundadır.

Bu hem milli, hem vicdani meseledir.

Bugün Irak'ın Felluce kentinde yaşanan vahşet, tüm insanlığı ilgilendirdiği gibi, önceliği olan biz Müslüman Türkleri de ilgilendirmektedir. Irak'taki Türkmen soydaşlarımızda, Irak'lı masum Müslümanların akıbetini yaşamaktadır. Şimdi sahip çıkamazsak, ne zaman çıkacağız?

Tüm kamuoyuna çağrıda bulunuyoruz. Vicdanlardaki paslı zincirleri kırarak, gönüllerimizdeki sıcaklığı mazlumlara açarak dualarımızla, eylemlerimizle, hassasiyetlerimizle zulüm gören Müslüman kardeşlerimizin, soydaşlarımızın yanında yer alalım.

Siyonist destekli Haçlı faşizmi, sadece Irak'lı Müslümanlara değil, tüm İslam değerlerine saldırmaktadır.

Ülkü Ocakları olarak, ABD'nin Müslümanlar üzerindeki katliamlarını kınıyor, tarih önünde birgün hesap vereceklerini vurguluyoruz.

"MÜSLÜMANLAR KÜFRE KARŞI TEK YUMRUK OLMALI" ÇAĞRISI

Ülkü Ocakları,Türkiye genelinde cami çıkışlarında gerçekleştirdiği eylemlerle ABD'nin Müslümanlar üzerindeki katliamlarını protesto etti.

Okunan bildirilerde, ABD'nin Ortadoğu Bölgesi'nden en kısa zamanda elini çekmesi uyarısı yapıldı.

"Ortadoğu Bölgesinde, kendince gerekçeler yaratarak önce Afganistan'ı sonra Irak'ı işgal eden ABD emperyalizmi ve

ortakları, Müslümanlara karşı şiddetini artırarak katliam ve vahşetlerine devam etmektedir.

Dünyanın gözleri önünde Müslümanlara karşı başlatılan soykırım, "Haçlı Ruhı" ile sürdürülmektedir. Müslümanların en kutsal ayında, en kutsal gecelerinden birisi olan Kadir Gecesi'nde bile kudurmuşçasına katliamlarına devam etmişlerdir.

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

Sünni Müslümanların yoğun olarak yaşadığı Felluce kentini, Irak'taki işbirlikçileri ile birlikte saldırı altında tutan ABD ve koalisyon ortakları, tüm masum Müslümanları yok etmektedir. Bunun adı; küresel barbarlık, bunun adı; İslam'ı yok etmeye çalışan Haçlı saldırısıdır.

Irak'ta kurulan kirli ittifaklarla Felluce'de 'Hayaletin Öfkesi' adını verdikleri soykırım girişiminde bulunan işgal güçleri, hiçbir ölçü tanımadan, hiç kimseyi ayırt etmeden Müslümanların mübarek Ramazan ayında ve tüm Müslüman dünyasının kayıtsızlığı içinde vahşetin her boyutunu uygulamaktadır.

ABD'nin yapılan seçimlerinde başkanlığı tekrar kazanan ve Müslümanlar ve mazlum milletler üzerinde terör estiren, çağımızın yeni Hitler'i Bush'un, zaferini Müslüman kanı akıtarak kutlaması, yaşanan acı bir gerçektir.

Kör dünya, bu vahşet karşısında aynı zamanda sağırdır. Müslümanların arşa yükselen çığlıkları kimsenin umurunda değildir.

Nerede İnsan Hakları nutukları atan Ülkeler, nerede vicdanı kan ağlaması gereken Müslümanlar?

Kuduz köpekler gibi saldıran emperyalizm, daha kaç

Müslüman ülkeyi işgal edecek, Müslümanları kadın, yaşlı, çocuk demeden katliama tabi tutacak?

ABD Başkanı Bush'un kazandığı seçimin hemen sonrası adeta İslam Dünyası ile savaşını hızlandıracığına dair işaretler vardır. Bunlara örnek olarak, tanklarına haç sembolleri takıp, Felluce'de masum Müslümanlara saldırmasını gösterebiliriz.

Ne acıdır ki, bugün Türkiye'nin başında bulunan iktidar mensupları, yıllardır İslami söylemlerle Türk milletinin duygusunu sömürmüş, bunu siyasi ranta dönüştürerek, ABD'den aldıkları icazetle kurulan iktidarlara, Müslümanlar üzerinde bu vahşetleri yapan Siyonist destekli Haçlı emperyalizmi ile her türlü işbirliğini yapmaktadırlar.

Bu zihniyet, Müslümanların kanı ile vahşet gölü oluşturan emperyalizmle ABD ve onun ortaklarına, her türlü desteği vermektedir.

İslam alemi bugün acı, feryat, gözyaşı, ateş ve kan içindedir. Irak'ta, Çeçenistan'da, Filistin'de, Doğu Türkistan'da ve dünyanın birçok yerinde, mübarek Ramazan Ayı'nı zulüm altında geçiren milyonlarca Müslüman bulunmaktadır.

Türk milletini, yaşananlar karşısında duyarlı olmaya davet ediyoruz. İslam ikliminde birleşen yüreklerle de "Müslümanlar Küfre Karşı Tek Yumruk" olmalı diyoruz.

ATSIZ MEZARI BAŞINDA ANILDI...

"ATSIZ'IN YAKTIĞI MEŞALE YOLUMUZU AYDINLATIYOR"

İstanbul Ülkü Ocakları, Hüseyin Nihal ATSIZ'ın ölüm yıldönümü sebebiyle mezarı başında anma toplantısı düzenledi. Türkiye genelindeki Ocaklarda ise, ATSIZ'ın hayatını anlatan konferanslar tertip etti. Ülkü Ocakları Genel Merkezi de yayınladığı şu bildiriyle büyük Türkçü ATSIZ'ı andı:

"11-Aralık 1975 günü, 70 yıllık ömrü boyunca kendisini zerze, hücre hücre Türklüğe adayan bir yürek susmuştu. Bu susan yürek, Ülkü devî, büyük Türkçü Hüseyin Nihal ATSIZ'ın yüreğiydi.

Onun hayatında Ülkücülükten,

Türkçülükten başka hiçbir şeye yer yoktu...

"Hiç düşündün mü niçindir yaşamak Bir görev yapmak içindir yaşamak"

demiş ve bunu bizzat gerçekleştirmiş bir dava adamıydı Atsız... Bu kutsal görevini yaparken de ne zindanlardan yılmış, ne de kendisine 'altın bir tepsi içerisinde' sunulan

dünya nimetlerine itibar etmişti. Kah 'Bir ülkünün mehabetinin zirvesinde' gezinmiş, kah 'Bir kemiğin ardında saatlerce yol giden / İtler bile gülmüş

ÜLKÜ OCAKLARI'NDAN

KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA... KISA...

kimsesizliğine...’ Fakat o bir an olsun ‘yüce dileğe doğru yürümekte’ tereddüt etmemişti. Çünkü biliyordu ki ‘tereddüt ile ihanet arasındaki çizgi, kıldan ince, kılıçtan keskinceydi...’ Bunun içindir ki; şanla ve şerefle geçen hayatı boyunca ‘mefkuresinden başka her varlığı unutan kahramanlar gibi ebedi kalmak’ adına ‘ölümlerden sakınmamış’ ama daima ‘meyus olmaktan utanmıştı...’

Türkçülüğü yeni yetişen nesillere aktarabilmek gayesiyle ilk olarak ‘ATSIZ Mecmua’yı çıkaran Hüseyin Nihal ATSIZ, daha sonra ‘ORHUN’ dergisini yayınlamıştır. Bu arada verdiği konferanslar ve yazdığı kitaplarla ‘milli şuur’un uyanmasına öncülük etmiştir.

Orhun dergisinde, dönemin Başbakanı Şükrü Saraçoğlu’na yazdığı ‘Türkiye’deki komünist faaliyetleri’ anlatan ‘2 açık mektup’tan dolayı mahkemeye verilmiş, mahkemesinin olduğu ‘3 Mayıs 1944’ tarihinde, Türkçü

gençler, Ankara’da büyük gösteriler yapmışlar ve bundan dolayı, aralarında hareketimizin rahmetli lideri Alparslan TÜRKEŞ’in de bulunduğu hareketin önde gelen kişileri, adına ‘tabutluk’ denilen zindanlara atılmışlardır.

Türkçüleri yıldırma için İsmet İnönü önderliğindeki CHP’nin yaptığı bu komplo ters tepmiş, Türkçülüğün kitleselleşerek bir hareket haline gelmesine ve millete mal olmasına sebep olmuştur.

Uçmağa vardığı ana kadar davasını tavizsiz sürdüren Atsız’ın fikirleri ve mücadele azmi, herkese örnek olmalıdır.

Onun yaktığı meşale biz Ülkücülere ışık tutmakta, yolumuzu aydınlatmaktadır. Bugün Türkiye’yi kuşatma altına almaya çalışan emperyalist güçler ve yerli işbirlikçilerinin karşısında gösterdiğimiz baş eğmez ‘Ülkücü duruş’un temelinde de Atsız’ın bize miras bıraktığı ‘Türk milletine olan sarsılmaz inanç’ yatmaktadır.

Ruhu şad olsun.”

ÜLKÜ OCAKLARI ESKİ GENEL BAŞKANI ALİ METİN TOKDEMİR ANILDI. “UNUTMAK TÜKENMEKTİR.”

Ülkü Ocakları Aydın İl Başkanlığı düzenlemiş olduğu Anma Gecesi ile Ülkü Ocakları Eski Genel Başkanı Gazeteci Yazar Ali Metin Tokdemir’i Hakta yürüyüşünün 9. yılında rahmet ve minnetle andı.

Anma Gecesine Ülkü Ocakları Aydın İl Başkanı Bilge Ozan, MHP Aydın İl Başkanı Recep Taner, MHP Aydın Merkez İlçe Başkanı Muhammed Ali Künkçü, MHP İl ve İlçe Yöneticileri, İlçe ve Belde Ocak Başkanları ile çok sayıda ülkücü katıldı. Rahmetli Ali Metin Tokdemir’in Ablası Gülseren Serttaş’ın da bulunduğu programa Ülkü Ocakları Eski Genel Başkanlarından Servet Avcı ve “Ve Metin Tokdemir” kitabının yazarı Araştırmacı-Yazar Önder Karayılan konuşmacı olarak katıldı.

Programa yapılan Saygı Duruşu ve okunan İstiklal Marşı’yla başladı. Daha sonra Ali Metin Tokdemir’in ve şehitlerin ruhuna okunan Kuran-ı Kerim ile devam edildi. Programda ayrıca bundan 29 yıl önce Hakkın rahmetine kavuşan Büyük Türkçü Düşünür Hüseyin Nihal Atsız’da anıldı.

Geceye konuşmacı olarak katılan Ülkü Ocakları Eski Genel Başkanı ve ayrıca Rahmetli Ali Metin Tokdemir’in okul yıllarından ev arkadaşı Servet Avcı konuşmasında; “Cenab-ı Allah eğer insanları camdan yaratmış olsaydı, belki bir çok insanın, hatta dava adamı diye bilinenlerin bile, içinde barındırdıkları, pis ilişkiler, hesaplar, riyakarlıklar dolayısıyla arkalarını göremezdik. Ama Metin Tokdemir, öylesine saf, öylesine temiz, öylesine hesapsız bir iç dünyaya sahipti ki, camdan yaratılmış olsaydı, eminim ardını pırl pırl göürdük.” diyerek Ali Metin Tokdemir’in ne kadar saf ve temiz bir dava adamı olduğunu dile getirdi.

Yapılan programda Üniversiteli Ülkü Ocaklı Gençlerin okuduğu şiirler, geceye katılanların ruhlarını adeta yıkadı. Programın sonunda da Ülkü Ocakları Aydın İl Başkanı Bilge Ozan, Rahmetli Ali Metin Tokdemir’in ablası Gülseren Serttaş’a ve katılan konuşmacılara Efe kıyafetli altında “Yiğit Ülkü Eri, Aydın Efesi Ali Metin Tokdemir” yazılı tabloları hediye etti.

**ALTERNATİF YAYINLARI'NDAN
TARİHİ BİR BELGESEL DAHA**

DERİN

İKİ CİLT

HAKKI ÖZNUR

Araştırmacı Yazar Hakkı Öznur Tarihi belgesel çalışmaları 6 ciltlik “Türk Siyasi Tarihinde Ülkücü Hareket” ve “Çahşların Savaşı” adlı eserlerinin ardından yine bir ilke daha imza atarak Tarihi Belgesel bir çalışma olan iki ciltlik “Derin Sol”u yazdı.

Derin Sol okunmadan Derin Sol anlaşılmaz

Türkiye Derin Sol’u konuşacak

ALTERNATİF YAYINLARI

Çetin Emeç Bulvarı 8. Cadde 75. Sokak No: 12/5 Asağıöveçler/Ankara
Tel: 0 312 472 26 96 Fax: 0 312 472 26 99 Gsm: 0533 657 97 38
www.alternatifyayin.com.tr bilgi@alternatifyayin.com.tr

URGAN KİNİ

Vallahi billahi...
Ben bu şehirlerde rüya görmedim
Niye kıyamete alamet!
Kıtal günlük ezberleri bozulmuş
Sebepsiz ucube neden...
Karinca ezenler
Kabus tefsirler yorumluyor bana
Vallahi billahi...
Ben bu otobüslerde yolcu değildim
Niye varılmamış yer!
Yoldaşsız yol ıssızlığı somurtmalar
Kefen parası garabet neden...
Kaza raporu tutanaklar!
Vasi tayin ediliyorlar bana
Vallahi billahi...
Ben zıkkım illetlerden kaçkın değildim
Niye tiryakiliğim sancılanmış...
Tütün serüveni oksitli vakitlere
Şehla bir sırtışla...
El pençe divan buyruklar yabanı
Pişman soluklar affı...
İsyansız çağrılarla sesleniyor bana
Vallahi billahi...
Hem de Tallahi...
Cürmüme kabahat!
Ne kravat, ne elbise giyindim
Arife-Bayram- sevinçler unutmuş
Kefen beyazı hâl tutmuş hâl bulmuş
Masal yokuş ter kurutmuş...
Tevekkül bakışlarla konuşmuş
Uzak gurbetler ölümü...
Şehirlerde asla rastlanmayan
Divane muhabbetler külüyüm
Çokça savruluşlarla tanış!
Çağrılırsam urgan kini...
- asılışlarla seslenin bana-
Gelmem ya değilse...
Ve girmem sizinle hiç bir bahse
Kendi niyetinize kısmet
Fallar açın bahtınıza...
Zemheri ayazı kar beyaz saçlarımdan
Tek tek yolarak...

Alişan SATILMIŞ

